

PRVA KNJIGA SAMUILOVA

KOJA SE ZOVE I PRVA KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

Be{e jedan ~ovek iz Ramatajim-Sofima, iz gore Jefremove, kome ime be{e Elkana sin Je-roama, sina Eliva, sina Tova, sina Sufovog, Efra}a-nin.

1:2 I ima{e dve `ene, jednoj be{e ime Ana a drugoj Fenina; i Fenina ima{e dece, a Ana nema{e dece.

1:3 I i|a{e taj ~ovek svake godine iz svog grada da se pokloni i prinese `rtvu Gospodu nad vojskama u Silom; a onde behu dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines, sve{tenici Gospodnji.

1:4 I jedan dan kad Elkana prinese `rtvu, dade Fenini `eni svojoj i svim sinovima njenim i k}erima njenim po deo;

1:5 Ani pak dade dva dela, jer ljublja{e Anu, a njoj Gospod be{e zatvorio matericu.

1:6 I protivnica je njena vrlo cvelja{e prkose}i joj {to joj Gospod be{e zatvorio matericu.

1:7 Tako ~inja{e Elkana svake godine, i Ana ho|a{e u dom Gospodnji, a ona je cvelja{e, te plaka{e i ne je|a{e.

1:8 A Elkana mu` njen re~e joj jednom: Ana, za{to pla~e{? I za{to ne jede{? I za{to je srce tvoje neveselo? Nisam li ti ja bolji nego deset sinova?

1:9 A Ana usta, po{to jedo{e i pi{e u Silomu; a Ilije sve{tenik se|a{e na stolici, na pragu doma Gospodnjeg.

1:10 I ona, tu`na u srcu pomoli se Gospodu pla~u}i mnogo.

1:11 I zavetova se govore}i: Gospode nad vojskama! Ako pogleda{ na muku slu{kinje svoje, i

opomene{ me se, i ne zaboravi{ slu{kinje svoje, nego da{ slu{kinji svojoj mu{ko ~edo, ja }u ga dati Gospodu dokle je god `iv, i britva ne}e pre}i preko glave njegove.

1:12 I kad se ona dugo molja{e pred Gospodom, Ilije motra{e na usta njena.

1:13 Ali Ana govora{e u srcu svom, usta joj se samo micahu a glas joj se ne ~uja{e; stoga Ilije pomisli da je pijana.

1:14 Pa joj re~e Ilije: Dokle }e{ biti pijana? Otrezni se od vina svog.

1:15 Ali Ana odgovori i re~e: Nisam pijana, gospodaru, nego sam `ena tu`na u srcu; nisam pila vina ni silovitog pi}a; nego izlivam du{u svoju pred Gospodom.

1:16 Nemoj jedna~iti slu{kinje svoje s nevaljalom `enom; jer sam od velike tuge i `alosti svoje govorila dosad.

1:17 Tada odgovori Ilije i re~e: Idi s mirom; a Bog Izrailjev da ti ispuni molbu, za{ta si Gali.

1:18 A ona re~e: Neka na|e slu{kinja tvoja milost pred tobom! Tada otide `ena svojim putem, i jede, i lice joj ne be{e vi{e kao pre.

1:19 I sutradan urani{e, i pokloni{e se Gospodu, i vrati{e se i do|o{e ku}i svojoj u Ramat. I Elkana pozna Anu `enu svoju, i Gospod se opomenu nje.

1:20 I kad bi vreme, po{to Ana zatrudne, rodi sina i nade mu ime Samuilo, jer, re~e, isprosih ga u Gospoda.

1:21 Potom po|e onaj ~ovek Elkana sa svim domom svojim da prinese Gospodu godi{nju `rtvu i zavet svoj.

1:22 Ali Ana ne po|e, jer re~e mu`u svom: Dokle odojim dete, onda }u ga odvesti da iza|e pred Gospoda i ostane onde do veka.

1:23 I re~e joj Elkana, mu` njen: ^ini kako ti drago; ostani dokle god ne odoji{; samo da ho}e Gospod ispuniti re~ svoju. I tako `ena osta; i doja{e sina svog dokle ga ne odoji.

1:24 A kad ga odoji, odvede ga sa sobom uzev{i tri teleta i efu bra{na i meh vina, i uvede ga u dom Gospodnji u Silomu; a dete be{e jo{ malo.

1:25 I zakla{e tele i dovedo{e dete k Iliju.

1:26 I ona re~e: ^uj gospodaru, kako je `iva du{a tvoja, gospodaru, ja sam ona `ena koja je stajala ovde kod tebe mole}i se Gospodu.

1:27 Molih se za ovo dete, i ispuni mi Gospod molbu moju, za {ta sam Ga molila.

1:28 Zato i ja dajem njega Gospodu, dokle je god `iv, da je dat Gospodu. I pokloni{e se onde Gospodu.

GLAVA 2

I Ana se pomoli i re~e: Razveseli se srce moje u Gospodu; podi`e se rog moj u Gospodu; otvori{e se usta moja na neprijatelje moje, jer sam radosna radi spasenja Tvog.

2:2 Nema svetog kao {to je Gospod; jer nema drugog osim Tebe; i nema stene kao {to je Bog na{.

2:3 Ne govorite vi{e ponosito, i neka ne izlaze iz usta va{i}ih re~i ohole; jer je Gospod Bog koji sve zna, i on ude{ava namere.

2:4 Luk junacima slomi se, i iznemogli opasa{e se snagom.

2:5 Koji behu siti, naimaju se za hleb; a koji behu gladni, nisu vi{e; i nerotkinja rodi sedmoro, a koja ima{e dece, iznemo`e.

2:6 Gospod ubija, i o`ivljuje; spu{ta u grob, i izvla~i.

2:7 Gospod siroma{i i bogati; poni`uje i uzvi{uje.

2:8 Siromaha podi`e iz praha, i iz bunji{ta uzvi{uje ubogog da ga posadi s knezovima, i daje im

da naslede presto slave; jer su Gospodnji temelji zemaljski, i na njima je osnovao vasiljenu.

2:9 Sa~uva}e noge milih svojih, a bezbo`nici }e umuknuti u mraku; jer svojom snagom ne}e ~ovek nadja~ati.

2:10 Koji se suprote Gospodu, satr}e se; na njih }e zagrmeti s neba; Gospod }e suditi krajevima zemaljskim, i da}e snagu caru svom, i uzvisi}e rog pomazaniku svom.

2:11 Potom otide Elkana u Ramat ku}i svojoj, a dete slu`a{e Gospodu pred Ilijem sve{tenikom.

2:12 A sinovi Ilijevi behu nevaljali, i ne znahu za Gospoda.

2:13 Jer u tih sve{tenika be{e obi~aj prema narodu: kad ko prino{a{e `rtvu, dola`a{e momak sve{tenikov dok se kuva{e meso s vilju{kama trokrikim u ruci,

2:14 I zabada{e u sud, ili u kotao, ili u tavu, ili u lonac, i {ta se god nabode na vilju{ke uzima{e sve{tenik. Tako ~injahu svemu Izrailju koji dola`a{e u Silom.

2:15 Tako i pre nego bi zapalili salo, do{ao bi momak sve{tenikov, te bi rekao ~oveku koji prino{a{e `rtvu: Daj meso da ispe~em sve{teniku, jer ti ne}u primiti meso kuvano, nego sirovo.

2:16 Ako bi mu tada ~ovek odgovorio: Neka se prvo zapali salo, pa onda uzmi {ta ti god du{a `eli; on bi rekao: Ne, nego daj sada, ako li ne da{, uze}u silom.

2:17 I greh onih mladi}a be{e vrlo velik pred Gospodom, jer ljudi ne marahu za prinos Gospodnji.

2:18 A Samuilo slu`a{e pred Gospodom, jo{ dete u ople}ku lanenom.

2:19 A mati mu na~ini mali pla{t i donese mu, i tako ~inja{e svake godine dolaze}i s mu`em svojim da prinese `rtvu godi{nju.

2:20 A Ilije blagoslovi Elkanu i `enu njegovu govore}i: Gospod da ti da poroda od te `ene za ovog kog je dala Gospodu! I otido{e u svoje mesto.

2:21 I Gospod pohodi Anu, i ona zatrudne i rodi tri sina i dve k}eri. A dete Samuilo rastija{e pred Gospodom.

2:22 A Ilije be{e vrlo star, i ~u sve {to ~injahu sinovi njegovi svemu Izrailju, i kako spavahu sa `enama koje dola`ahu gomilama na vrata {atora od sastanka.

2:23 I govora{e im: Za{to to radite? Jer ~ujem zle re-i o vama od svega naroda.

2:24 Nemojte, deco moja; jer nije dobro {ta ~ujem; otpa|ujete narod Gospodnji.

2:25 Kad ~ovek zgre{i ~oveku, sudi}e mu sudi-ja; ali kad ko zgre{i Gospodu, ko }e moliti za nj? Ali ne poslu{a{e oca svog, jer Gospod htede da ih ubije.

2:26 A dete Samuilo rastija{e i be{e mio Gospodu i ljudima.

2:27 Tada do|e ~ovek Bo`ji k Iliju, i re-e mu: Ovako veli Gospod: Ne javih li se domu oca tvog, kad behu u Misiru u ku}i Faraonovoj?

2:28 I izabrah ga izme|u svih plemena Izrailjevih sebi za sve{tenika da prinosi `rtve na oltaru mom i da kadi kadom i nosi ople}ak preda mnom, i dadoh domu oca tvog sve `rtve ognjene sinova Izrailjevih?

2:29 Za{to gazite `rtvu moju i prinos moj, koje sam zapovedio da se prinose u {atoru? I pazi{ sine-ve svoje ve}ma nego mene, da se gojite prvinama svih prinosa Izrailja, naroda mog?

2:30 Zato Gospod Bog Izrailjev ka`e: Rekao sam doista: Dom tvoj i dom oca tvog slu`i}e preda mnom do veka; ali ka`e Gospod: Ne}e biti tako, jer one }u po{tovati koji mene po{tuju, a koji mene preziru, bi}e prezreni.

2:31 Gle, idu dani kad }u odse}i tebi ruku i ruku domu oca tvog, da ne bude starca u domu tvom.

2:32 I vide}e{ nevolju u {atoru mesto svega dobra {to je Gospod ~inio Izrailju; ne}e biti starca u domu tvom doveka.

2:33 A koga od tvojih ne istrebim ispred oltara svog, onaj }e ostati da ti ~ile o-i i da ti se cveli du-}a; i sav podmladak doma tvog umira}e u najboljim godinama.

2:34 I ovo da ti je znak {ta }e do}i na oba sina tvoja, na Ofnija i Finesa: u jedan dan poginu}e obojica.

2:35 A sebi }u podignuti sve{tenika vernog, on }e raditi po srcu mom i po du{i mojoj; i sazida}u mu tvrd dom, i on }e hoditi pred pomazanikom mojim vazda.

2:36 I ko ostane od doma tvog, do}i }e da mu se pokloni za srebrn novac i za komad hleba, i govori}e: Primi me u kakvu slu`bu sve{teni-ku da imam komad hleba.

GLAVA 3

A dete Samuilo slu`a{e Gospodu pred Ilijem; i re~ Gospodnja be{e retka u ono vreme, i ne javljahu se utvare.

3:2 Jednom u to vreme Ilije le`a{e na svom mestu; a o-i mu po~injahu tamneti te ne moga{e videti.

3:3 I Samuilo le`a{e u domu Gospodnjem gde be{e kov~eg Bo`ji, i `i{ci Gospodnji jo{ ne behu poga{eni.

3:4 I viknu Gospod Samuila, a on re-e: Evo me.

3:5 I pritr~a k Iliju, i re-e mu: Evo me, {to si me zvao? A on re-e: Nisam te zvao, idi lezi. I on otide i le`e.

3:6 A Gospod opet viknu Samuila, i Samuilo usta, i otide k Iliju, i re-e: Evo me, {to si me zvao? A on re-e: Nisam te zvao, sine; idi lezi.

3:7 A Samuilo jo{ ne poznavae Gospoda, i jo{ mu ne be{e javljena re~ Gospodnja.

3:8 Tada opet viknu Gospod Samuila tre}i put, i on usta i otide k Iliju, i re-e: Evo me, {to si me zvao? Tada razume Ilije da Gospod zove dete.

3:9 I re-e Ilije Samuilu: Idi lezi; a ako te zovne, a ti reci: Govori Gospode, ~uje sluga tvoj. I Samuilo otide, i le`e na svoje mesto.

3:10 A Gospod do|e i stade; i zovnu kao pre: Samuilo! Samuilo! A Samuilo re-e: Govori, ~uje sluga tvoj.

3:11 I re-e Gospod Samuilu: Evo u~ini}u ne{to u Izrailju da }e zujati oba uha svakome ko ~uje.

3:12 U taj dan }u u~initi Iliju sve {to sam govorio za ku}u njegovu, od po~etka do kraja.

3:13 Jer sam mu javio da }u suditi domu njegovom doveka za nevaljalstvo, za koje je znao da njim navla~e na se prokletstvo sinovi njegovi, pa im nije zabranio.

3:14 Zato se zakleh domu Ilijevom da se ne}e o~istiti nevaljalstvo doma Ilijevog nikakvom `rtvom ni prinostom doveka.

3:15 I Samuilo spava do jutra, pa otvori vrata doma Gospodnjeg. Ali se boja}e Samuilo kazati Iliju za utvaru.

3:16 A Ilije zovnu Samuila i re~e: Samuilo, sine! A on re~e: Evo me.

3:17 A on re~e: Kakve su re-i {to ti je kazao? Nemoj zatajiti od mene; tako ti u~inio Bog i tako ti dodao, ako zataji{ od mene {ta god ti je kazao.

3:18 I Samuilo mu kaza sve, i ni{ta ne zataji od njega. A on re~e: Gospod je, neka ~ini ono {to Mu je volja.

3:19 A Samuilo rastija}e, i Gospod be}e s njim, i ne pusti da padne na zemlju nijedna re~ njegova.

3:20 I sav Izrailj od Dana do Virsaveje pozna da je Samuilo veran prorok Gospodnji.

3:21 I Gospod se stade opet javljati u Silomu, jer se Gospod javlja}e Samuilu u Silomu re~ju Gospodnjom.

GLAVA 4

I {ta re~e Samuilo, zbi se svemu Izrailju. Jer Izrailj iza|e na vojsku na Filisteje, i stado}e u logor kod Even-Ezera, a Filisteji stado}e u logor u Afeku.

4:2 A Filisteji se uvrsta}e prema Izrailju, i kad se otvori boj, razbi}e Filisteji Izrailja, i izgibe ih u boju u polju oko ~etiri hiljade ljudi.

4:3 I kad narod do|e u logor, reko}e stare{ine Izrailjeve: Za{to nas danas razbi Gospod pred Filistejima? Da donesemo iz Siloma kov~eg zaveta Gospodnjeg, da bude me|u nama i izbavi nas iz ruku neprijatelja na{ih.

4:4 I narod posla u Silom da donesu odande kov~eg zaveta Gospoda nad vojskama, koji sedi na

heruvimima; a behu onde kod kov~ega zaveta Gospodnjeg dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines.

4:5 A kad do|e kov~eg zaveta Gospodnjeg u logor, povika sav Izrailj od radosti da zemlja zaje~a.

4:6 A Filisteji ~uv{i veselu viku reko}e: Kakva je to vika vesela u logoru jevrejskom? I razume}e da je do{ao kov~eg Gospodnji u logor njihov.

4:7 I upla{i}e se Filisteji kad reko}e: Bog je do{ao u logor. I govorahu: Te{k}o nama! Jer to nije bivalo pre.

4:8 Te{k}o nama! Ko }e nas izbaviti iz ruku tih silnih bogova? To su bogovi {to pobi}e Misirce u pustinji svakojakim mukama.

4:9 Ohrabrite se, i budite ljudi, o Filisteji! Da ne slu`ite Jevrejima kao {to su oni vama slu`ili; budite ljudi i udrite.

4:10 I Filisteji udari}e, i Izrailjci se opet razbi}e i pobego}e k {atorima svojim; i boj be}e vrlo velik, jer pade iz Izrailja trideset hiljada pe{aka.

4:11 I kov~eg Bo`ji bi otet, i dva sina Ilijeva, Ofnije i Fines pogibo}e.

4:12 A jedan izme|u sinova Venijaminovih pobe`e iz boja, i do|e u Silom isti dan razdrtih haljina i glave posute prahom.

4:13 I kad do|e, gle, Ilije se|a}e na stolici ukraj puta pogledaju}i; jer srce njegovo be}e u strahu za kov~eg Bo`ji. I do{av onaj ~ovek u grad kaza glase, i stade vika svega grada.

4:14 A Ilije ~uv{i viku re~e: Kakva je to vreva? I ~ovek br`e dotr~a da javi Iliju.

4:15 A Iliju be}e devedeset i osam godina, i o~i mu behu potamnele, te ne moga}e videti.

4:16 I re~e ~ovek Iliju: Ja idem iz boja, utekoh danas iz boja. A on re~e: [ta bi, sine?

4:17 A glasnik odgovaraju}i re~e: Pobe`e Izrailj ispred Filisteja, i izgibe mnogo naroda, i oba sina tvoja pogibo}e, Ofnije i Fines, i kov~eg Bo`ji otet je.

4:18 A kad spomenu kov~eg Bo`ji, pade Ilije sa stolice nauznako kod vrata i slomi vrat i umre, jer be}e ~ovek star i te`ak. On bi sudija Izrailju ~etrdeset godina.

4:19 A snaha njegova, `ena Finesova, be{e trudna i na tom doba, pa ~uv{i glas da je kov~eg Bo`ji otet i da joj je poginuo svekar i mu`, savi se i porodi, jer joj do|o{e bolovi.

4:20 I kad umira{e, reko{e joj koje stajahu kod nje: Ne boj se, rodila si sina. Ali ona ne odgovori, niti haja{e za to.

4:21 Nego detetu nade ime Ihavod govore{i: Otide slava od Izrailja; jer kov~eg Bo`ji bi otet, i svekar joj i mu` pogibo{e.

4:22 Zato re~e: Otide slava od Izrailja; jer bi otet kov~eg Bo`ji.

GLAVA 5

A Filisteji uze{e kov~eg Bo`ji, i odneso{e iz Even-Ezera u Azot.

5:2 I uzev{i Filisteji kov~eg Bo`ji uneso{e ga u dom Dagonov, i namesti{e ga do Dagona.

5:3 A sutradan kad usta{e Azo}ani rano, a to Dagon le`a{e ni~ice na zemlji pred kov~egom Gospodnjim; i oni uze{e Dagona i metnu{e ga opet na njegovo mesto.

5:4 A kad sutradan rano usta{e, gle, opet Dagon le`a{e ni~ice na zemlji pred kov~egom Gospodnjim, a glava Dagonu i obe ruke odse~ene behu na pragu; samo trup od Dagona be{e ostao.

5:5 Zato sve{tenici Dagonovi i koji god ulaze u dom Dagonov ne staju na prag Dagonov u Azotu do danas.

5:6 Tada ote`a ruka Gospodnja Azo}anima, i mora{e ih i udara{e ih {uljevima u Azotu i me|ama njegovim.

5:7 A kad Azo}ani vide{e {ta je, reko{e da ne stoji kod nas kov~eg Boga Izrailjevog; jer je ruka Njegova te{ka nad nama i nad Dagonom bogom na{im.

5:8 I posla{e, te sabra{e k sebi sve knezove filistejske, i reko{e im: [ta }emo ~initi s kov~egom Boga Izrailjevog? A oni reko{e: Da se prenese u Gat kov~eg Boga Izrailjevog. I preneso{e kov~eg Boga Izrailjevog.

5:9 A kad ga preneso{e, bi ruka Gospodnja na gradu s mukom vrlo velikom, i stade biti gra|ane od malog do velikog, i do|o{e na njih tajni {uljevi.

5:10 Zato posla{e kov~eg Bo`ji u Akaron; a kad do|e kov~eg Bo`ji u Akaron, povika{e Akaronjani govore{i: Doneso{e k nama kov~eg Boga Izrailjevog da pomori nas i na{ narod.

5:11 Zato posla{e, te sabra{e sve knezove filistejske, i reko{e: Po{lajte kov~eg Boga Izrailjevog neka se vrati na svoje mesto, da ne pomori nas i narod na{. Jer be{e smrtan strah po celom gradu, i vrlo te{ka be{e ruka Gospodnja onde.

5:12 Jer ljudi koji ostajahu `ivi bolovahu od {uljeva tako da se vika u gradu podiza{e do neba.

GLAVA 6

I be{e kov~eg Gospodnji u zemlji filistejskoj sedam meseci.

6:2 Tada dozva{e Filisteji sve{tenike i vra~e, pa im reko{e: [ta }emo ~initi s kov~egom Gospodnjim? Nau~ite nas kako }emo ga poslati natrag na njegovo mesto.

6:3 A oni reko{e: Ako }ete natrag poslati kov~eg Boga Izrailjevog, ne {aljite ga praznog, nego uza nj podajte prinos za greh; tada }ete ozdraviti i doznajte za{to se ruka Njegova nije odmakla od vas.

6:4 A oni reko{e: Kakav }emo mu dati prinos za greh? A oni reko{e: Prema broju kne`evina filistejskih pet zlatnih {uljeva i pet zlatnih mi{eva; jer je zlo jednako na svima vama i na knezovima va{im.

6:5 Na~inite dakle slike od svojih {uljeva i slike od mi{eva koji kvare zemlju, i podajte slavu Bogu Izrailjevom. Mo`e biti da }e olak{ati ruku svoju nad vama i nad bogovima va{im i nad zemljom va{om.

6:6 I za{to biste bili upornog srca kao {to behu upornog srca Misirci i Faraon? I po{to u~ini ~udesa na njima, eda li ih tada ne pusti{e, te otido{e?

6:7 Zato na~inite jedna kola nova, i uzmite dve krave dojllice, na kojima jo{ nije bio jaram, pa upregnite krave u kola, a telad njihovu odvedite od njih ku{i.

6:8 Pa uzmite kov~eg Gospodnji i metnite ga na kola; a zaklade zlatne {to }ete mu dati za greh metnite u kov~e`i} pokraj njega, i pustite ga neka ide.

6:9 I gledajte: ako po|e putem k me|i svojoj u Vet-Semes, On nam je u~inio ovo veliko zlo; ako li ne po|e tako, onda }emo znati da nas se nije dohvatila ruka Njegova, nego nam se dogodilo slu~ajno.

6:10 I u~ini{e tako oni ljudi; i uzev{i dve krave dohilice uprego{e ih u kola, a telad njihovu zatvori{e kod ku}e.

6:11 I metnu{e kov~eg Gospodnji na kola, i mali kov~e`i} s mi{ima zlatnim i sa slikama svojih {u~ljeva.

6:12 I po|o{e krave pravo putem u Vet-Semes, i jednako i|ahu istim putem mu~u}i i ne svr}u}i ni na desno ni na levo; a knezovi filistejski i|ahu za njima do me|e vet-seme{ke.

6:13 A Vet-Seme{ani `njahu p{enicu u dolini, i podigav{i o~i svoje vide{e kov~eg, i obradova{e se videv{i ga.

6:14 I do|o{e kola na njivu Isusa Vet-Seme{anina, i stado{e onde. A be{e onde velik kamen; i iscepa{e drva od kola, i prineso{e one krave na `rtvu paljenicu Gospodu.

6:15 A Leviti snimiv{i kov~eg Gospodnji i kov~e`i} {to be{e pokraj njega, u kome behu zakladi zlatni, metnu{e na onaj velik kamen; a ljudi iz Vet-Semesa gotovi{e `rtve paljenice i prineso{e `rtve Gospodu onaj dan.

6:16 A to videv{i pet knezova filistejskih vrati{e se u Akaron isti dan.

6:17 A ovo behu zlatni {uljevi koje dado{e Filisteji Gospodu za greh: za Azot jedan, za Gazu jedan, za Askalon jedan, za Gat jedan, za Akaron jedan.

6:18 I mi{i zlatni behu prema broju svih gradova filistejskih, u pet kne`evina, svih zidanih gradova i sela neogra|enih do velikog kamena, na koji metnu{e kov~eg Gospodnji, i koji je i danas u polju Isusa Vet-Seme{anina.

6:19 Ali pobi Gospod neke izme|u Vet-Seme{ana koji zagleda{e u kov~eg Gospodnji, i pobi iz na-

roda pedeset hiljada i sedamdeset ljudi. I plaka narod {to ga Gospod udari velikom pogibljju.

6:20 I ljudi iz Vet-Semesa reko{e: Ko mo`e ostati pred tim Gospodom Bogom Svetim? I ka kome }e oti}i od nas?

6:21 I posla{e poslanike k stanovnicima kirijat-jarimskim govore}i: Doneso{e natrag Filisteji kov~eg Gospodnji, hodite, odnesite ga k sebi.

GLAVA 7

Tada do|o{e ljudi iz Kirijat-Jarima: i uze{e kov~eg Gospodnji, i odneso{e ga u ku}u Avinadovovu na brdu, a Eleazara, sina njegovog, posveti{e da ~uva kov~eg Gospodnji.

7:2 A kad kov~eg osta u Kirijat-Jarimu, pro|e mnogo vremena, dvadeset godina, i plaka{e sav dom Izrailjev za Gospodom.

7:3 A Samuilo re~e svemu domu Izrailjevom govore}i: Ako se svim srcem svojim obra}ate ka Gospodu, povrzite tu|e bogove izme|u sebe i Astarote, i spremite srce svoje za Gospoda, Njemu jedinom slu`ite, pa }e vas izbaviti iz ruku filistejskih.

7:4 I povrgo{e sinovi Izrailjevi Vale i Astarote, i slu`i{e Gospodu jedinom.

7:5 Potom re~e Samuilo: Skupite svega Izrailja u Mispu, da se pomolim Gospodu za vas.

7:6 I skupi{e se u Mispu, i crpu}i vodu proliva{e pred Gospodom, i posti{e onaj dan, i onde reko{e: Sagre{ismo Gospodu. I Samuilo su|a{e sinovima Izrailjevim u Mispi.

7:7 A Filisteji kad ~u{e da su se sinovi Izrailjevi skupili u Mispu, izi|o{e knezovi filistejski na Izrailja. A kad to ~u{e sinovi Izrailjevi, upla{i{e se od Filisteja.

7:8 I reko{e sinovi Izrailjevi Samuilu: Ne prestaj vapiti za nas ka Gospodu Bogu na{em, eda bi nas izbavio iz ruku filistejskih.

7:9 Tada Samuilo uze jedno jagnje odoj~e, i pri-nese ga svega Gospodu na `rtvu paljenicu; i vapi Samuilo ka Gospodu za Izrailja, i usli{i ga Gospod.

7:10 I kad Samuilo prino{a}e `rtvu paljenicu, pribli`i{e se Filisteji da udare na Izrailja; ali zagrme Gospod grmljavinom velikom u onaj dan na Filisteje i smete ih, i bi{e pobijeni pred Izrailjem.

7:11 A Izrailjci izi|o{e iz Mispe, i potera{e Filisteje, i bi{e ih do pod Vet-Har.

7:12 Tada uze Samuilo kamen, i metnu ga izme|u Mispe i Sena, i nazva ga Even-Ezer, jer re-e: Dovde nam Gospod pomo`e.

7:13 Tako bi{e pokoreni Filisteji, i vi{e ne dolazi{e na me|u Izrailjevu. I ruka Gospodnja be{e protiv Filisteja svega veka Samuilovog.

7:14 I povrati{e se Izrailju gradovi, koje behu uzeli Filisteji Izrailju, od Akarona do Gata, i me|e njihove izbavi Izrailj iz ruku filistejskih; i bi mir me|u Izrailjem i Amorejima.

7:15 A Samuilo su|a{e Izrailju svega veka svog.

7:16 I idu}i svake godine obila`a{e Vetilj i Galgal i Mispu, i su|a{e Izrailju u svim tim mestima.

7:17 Potom se vra}a{e u Ramu, jer onde be{e ku}a njegova, i su|a{e onde Izrailju, i onde na~ini oltar Gospodu.

GLAVA 8

A kad Samuilo ostare, postavi sinove svoje za sudije Izrailju.

8:2 A ime sinu njegovom prvencu be{e Joilo, a drugom Avija, i su|ahu u Virsaveji.

8:3 Ali sinovi njegovi ne ho|ahu putevima njegovim, nego udari{e za dobitkom, i primahu poklone i izvrtahu pravdu.

8:4 Tada se skupi{e sve stare{ine Izrailjeve i do|o{e k Samuilu u Ramu.

8:5 I reko{e mu: Eto, ti si ostareo, a sinovi tvoji ne hode tvojim putevima: zato postavi nam cara da nam sudi, kao {to je u svih naroda.

8:6 Ali Samuilu ne bi po volji {to reko{e: Daj nam cara da nam sudi. I Samuilo se pomoli Gospodu.

8:7 A Gospod re-e Samuilu: Poslu{aj glas narodni u svemu {to ti govore; jer ne odbaci{e tebe nego mene odbaci{e da ne carujem nad njima.

8:8 Kako ~ini{e od onog dana kad ih izvedoh iz Misira do danas, i ostavi{e me i slu`i{e drugim bogovima, po svim tim delima ~ine i tebi.

8:9 Zato sada poslu{aj glas njihov; ali im dobro zasvedo~i i ka`i na-in kojim }e car carovati nad njima.

8:10 I kaza Samuilo sve re~i Gospodnje narodu koji iska{e od njega cara;

8:11 I re-e: Ovo }e biti na-in kojim }e car carovati nad vama: sinove va{e uzima}e i metati ih na kola svoja i me|u konjike svoje, i oni }e tr~ati pred kolima njegovim;

8:12 I postavi}e ih da su mu hiljadnici i pedesetnici, i da mu oru njive i `nju letinu, i da mu grade ratne sprave i {ta treba za kola njegova.

8:13 Uzima}e i k}eri va{e da mu grade mirisne masti i da mu budu kuvarice i hlebarice.

8:14 I njive va{e i vinograde va{e i maslinike va{e najbolje uzima}e i razdavati slugama svojim.

8:15 Uzima}e desetak od useva va{ih i od vinograda va{ih, i dava}e dvoranima svojim i slugama svojim.

8:16 I sluge va{e i slu{kinje va{e i mladi}e va{e najlep{e i magarce va{e uzima}e, i obrtati na svoje poslove.

8:17 Stada }e va{a desetkovati i vi }ete mu biti robovi.

8:18 Pa }ete onda vikati, radi cara svog, kog iza-braste sebi; ali vas Gospod ne}e onda usli{iti.

8:19 Ali narod ne hte poslu{ati re~i Samuilovih, i reko{e: Ne, nego car neka bude nad nama,

8:20 Da budemo i mi kao svi narodi; i neka nam sudi car na{ i ide pred nama i vodi na{e ratove.

8:21 A Samuilo ~uv{i sve re~i narodne, kaza ih Gospodu.

8:22 A Gospod re-e Samuilu: Poslu{aj glas njihov, i postavi im cara. I Samuilo re-e Izrailjcima: Idite svaki u svoj grad.

GLAVA 9

A be{e jedan ~ovek od plemena Venijaminovog, kome ime be{e Kis, sin Avila, sina Se-

rora, sina Vehorata, sina Afije, sina jednog ~oveka od plemena Venijaminovog, hrabar junak.

9:2 On ima{e sina po imenu Saula, koji be{e mlad i lep da ne be{e lep{eg od njega me|u sinovima Izrailjevim, a glavom be{e vi{i od svega naroda.

9:3 A Kisu, ocu Saulovom nesta{e magarice, pa re~e Kis Saulu sinu svom: Uzmi sa sobom jednog momka, pa ustani i idi te tra`i magarice.

9:4 I on pro|e goru Jefremovu, i pro|e zemlju salisku; ali ne na|o{e; pa pro|o{e i zemlju salimsku, i ne be{e ih; pa pro|o{e i zemlju Venijaminovu, i ne na|o{e.

9:5 A kad do|o{e u zemlju sufsku, re~e Saul momku svom koji be{e s njim: Hajde da se vratimo, da se ne bi otac okanio magarica i zabrinuo se za nas.

9:6 A on mu re~e: Evo, u ovom gradu ima ~ovek Bo`ji, kog veoma po{tuju; {ta god ka`e sve se zbiva; hajdemo k njemu, mo`e biti da }e nas uputiti kuda bismo i{li.

9:7 A Saul re~e momku svom: Hajde da idemo; ali {ta }emo odneti ~oveku? Jer nam je hleba nestalo u torbama, a dara nemamo da odnesemo ~oveku Bo`ijem. [ta imamo?

9:8 A momak opet odgovaraju}i re~e Saulu: Eto u mene ~etvrt sikla srebra; to da dam ~oveku Bo`ijem da nas uputi.

9:9 A u staro vreme ko bi i{ao da pita Boga govora{e: Hajde da idemo k videocu. Jer ko se sada zove prorok u staro se vreme zva{e videlac.

9:10 I Saul re~e momku svom: Dobro veli{; hajde da idemo. I po|o{e u grad gde be{e ~ovek Bo`ji.

9:11 I kad i|ahu uz brdo gradsko, sreto{e devojke koje izla`ahu da zahvataju vodu, pa im reko{e: Je li tu videlac?

9:12 A one odgovaraju}i reko{e: Jeste, eto pred tobom; pohitaj, jer je danas do{ao u grad, jer danas narod ima `rtvu na gori.

9:13 Kako u|ete u grad, na}i }ete ga pre nego po|e na goru da jede; jer narod ne}e jesti dokle on

ne do|e, jer on treba da blagoslovi `rtvu, pa onda }e zvanice jesti; zato idite, jer }ete ga sada na}i.

9:14 I otido{e u grad; a kad do|o{e usred grada, gle Samuilo polaze}i na goru srete ih.

9:15 A Gospod be{e objavio Samuilu dan pre nego do|e Saul, rekav{i:

9:16 Sutra u ovo doba posla}u k tebi jednog ~oveka iz zemlje Venijaminove, njega poma`i da bude vo| narodu mom Izrailju, i on }e izbaviti moj narod iz ruku filistejskih. Jer pogledah na narod svoj, jer vika njegova do|e do mene.

9:17 I kad Samuilo ugleda Saula, re~e mu Gospod: Eto ~oveka za kog ti rekoh; taj }e vladati mojim narodom.

9:18 I Saul pristupi k Samuilu na vratima, i re~e: Ka`i mi, gde je ku}a video~eva?

9:19 A Samuilo odgovori Saulu i re~e: Ja sam videlac. Hajde preda mnom na goru, i danas }ete sa mnom jesti; a sutra }u te otpustiti, i {ta ti je god u srcu, kaza}u ti.

9:20 A za magarice, kojih ti je nestalo pre tri dana, ne brini se; jer su se na{le. I ~ije }e biti sve {to je najbolje u Izrailju? Eda li ne tvoje i svega doma oca tvog?

9:21 A Saul odgovori i re~e: Nisam li od plemena Venijaminovog, najmanjeg plemena Izrailjevog, i dom moj najmanji izme|u svih domova plemena Venijaminovog? [to mi dakle govori{ tako?

9:22 A Samuilo uze Saula i njegovog momka, i odvede ih u sobu, i posadi ih u za~elje me|u zvanicama kojih be{e do trideset ljudi.

9:23 I Samuilo re~e kuvaru: Donesi deo koji ti dadoh i za koji ti rekoh: Ostavi ga kod sebe.

9:24 Tada donese kuvar ple}e i {ta be{e na njemu; a Samuilo ga metnu pred Saula, i re~e: Evo {ta je ostalo, uzmi preda se, te jedi, jer je sa~uvano pre za tebe, kad rekoh: Pozvao sam narod. Tako jede Saul sa Samuilom onaj dan.

9:25 Potom si|o{e s gore u grad, i Samuilo se razgovara sa Saulom na krovu.

9:26 A ujutru urani{e, i kad svita{e, zovnu Samuilo Saula na krov, i re~e mu: Digni se, da te ot-

pustim. I kad se di`e Saul, izi|o{e obojica, on i Samuilo.

9:27 I kad do|o{e na kraj grada, re~e Samuilo Saulu: Reci momku neka ide napred (i on pro|e napred), a ti stani malo da ti javim re~ Bo`iju.

GLAVA 10

Tada Samuilo uze uljanicu, i izli mu ulje na glavu, pa ga poljubi, i re~e mu: Eto, nije li te pomazao Gospod nad nasljedstvom svojim da mu bude{ vo|?

10:2 Kad otide{ danas od mene, na}i }e{ dva ~oveka kod groba Rahiljinog u kraju Venijaminovom u Selsi, koji }e ti re}i: Na{le su se magarice, koje si po{ao da tra`i{, i evo otac tvoj ne mare}i za magarice zabrinuo se za vas govore}i: [ta }u ~initi poradi sina svog?

10:3 I oti{av{i odande dalje kad do|e{ u ravnicu tavorsku, sre{e te onde tri ~oveka idu}i k Bogu u Vetilj, nose}i jedan tri jareta, a drugi nose}i tri hleba, a tre}i nose}i me{inu vina.

10:4 Pa }e te upitati za zdravlje, i da}e ti dva hleba, koje primi iz ruku njihovih.

10:5 Potom }e{ do}i na hum Bo`ji, gde je stra`a filistejska, i kad u|e{ u grad, sre{e te gomila proroka silaze}i s gore, a pred njima psaltiri i bubnji i svirale i gusle; i oni }e prorokovati.

10:6 I si}i }e na te duh Gospodnji, te }e{ prorokovati s njima, i posta}e{ drugi ~ovek.

10:7 I kad ti do|u ti znaci, ~ini {ta ti do|e na ruku, jer je Bog s tobom.

10:8 Potom }e{ oti}i pre mene u Galgal, i gle, ja }u do}i k tebi da prinesem `rtve paljenice i da prinesem `rtve zahvalne. Sedam dana ~ekaj dokle do|em k tebi i ka`em ti {ta }e{ ~initi.

10:9 I kad se okrete da ide od Samuila, Bog mu dade drugo srce; i svi se oni znaci zbi{e onaj dan.

10:10 I kad do|o{e na hum, gle, srete ga gomila proroka, i do|e na nj duh Bo`ji, i prorokova me|u njima.

10:11 I kad ga vide{e, svi koji ga poznavahu od pre gde prorokuje s prorocima, reko{e jedan dru-

gom: [ta to bi od sina Kisovog? Eda li je i Saul me|u prorocima?

10:12 A jedan odande odgovori i re~e: Ko li im je otac? Otuda posta pri~a: Eda li je i Saul me|u prorocima?

10:13 I prestav{i prorokovati do|e na goru.

10:14 A stric Saulov re~e njemu i momku njegovom: Kuda ste i{li? A on odgovori: Da tra`imo magarice; i kad videsmo da ih nigde nema, otidosmo k Samuilu.

10:15 A Stric Saulov re~e: Ka`i mi {ta vam je rekao Samuilo?

10:16 A Saul re~e stricu svom: Kazao nam je da su se na{le magarice. Ali mu ne re~e za carstvo {to mu je kazao Samuilo.

10:17 A Samuilo sazva narod u Mispu ka Gospodu.

10:18 I re~e sinovima Izrailjevim: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Ja izvedoh Izrailja iz Misira, i izbavih vas iz ruku misirskih i iz ruku svih carstava koja vas mu~ahu.

10:19 A vi danas odbaciste Boga svog, koji vas sam izbavlja od svih zala va{ih i nevolja va{ih, i rekoste mu: Postavi cara nad nama. Sada dakle stanite pred Gospodom po plemenima svojim i po hiljadama svojim.

10:20 I privede Samuilo sva plemena Izrailjeva, i pade na pleme Venijaminovo.

10:21 Potom privede pleme Venijaminovo po porodicama njegovim, i pade na porodicu Matrijevu; potom pade na Saula, sina Kisovog. I tra`i{e ga, ali se ne na|e.

10:22 Tada opet upita{e Gospoda: Ho}e li jo{ do}i ovamo taj ~ovek? A Gospod re~e: Eto sakrio se za prtljagom.

10:23 Tada otr~a{e, i dovedo{e ga odande. I stade usred naroda, i be{e glavom vi{i od svega naroda.

10:24 I re~e Samuilo svemu narodu: Vidite li koga je izabrao Gospod da niko nije kao on u svemu narodu? I sav narod povika i re~e: Da `ivi car!

10:25 Tada Samuilo kaza narodu prava carska i napisa u knjigu, i metnu je pred Gospodom. Potom Samuilo raspusti narod da ide svak svojoj kući.

10:26 I Saul tako |e otide svojoj kući u Gavaju, i s njim otido{e vojnici, kojima Bog taknu srca.

10:27 A ljudi nevaljali reko{e: Taj li }e nas izbaviti? I prezirahu ga, niti mu doneso{e dara. Ali se on u~ini kao da nije ~uo.

GLAVA 11

Tada do |e Nas Amonac, i stade u logor prema Javisu Galadovom. I svi ljudi iz Javisu reko{e Nasu: U~ini veru s nama, pa }emo ti slu`iti.

11:2 A Nas Amonac, odgovori im: Ovako }u u~initi veru s vama: da vam svakome iskopam desno oko i tu sramotu u~inim svemu Izrailju.

11:3 A stare{ine javiske reko{e mu: Ostavi nam sedam dana, da po{aljemo poslanike u sve krajeve Izrailjeve; pa ako ne bude nikoga da nas izbavi tada }emo iza}i k tebi.

11:4 I do |o{e poslanici u Gavaju Saulovu, i kaza{e ove re~i narodu; tada sav narod podi`e glas svoj, i plakahu.

11:5 A gle, Saul i |a{e za govedima svojim iz polja, i re~e: [ta je narodu te pla~e? I kaza{e mu {ta su poru~ili Javi{ani.

11:6 Tada si |e duh Bo`ji na Saula kad ~u te re~i, i on se razgnevi vrlo.

11:7 Pa uze dva vola, i ise~e ih na komade, i razasla ih u sve krajeve Izrailjeve po istim poslanicima poru~iv{i: Ko ne po |e za Saulom i za Samuilom, ovako }e biti sa govedima njegovim. I strah Gospodnji popade narod, te izi |o{e jednodu{no.

11:8 I izbroja ih u Vezeku, i be{e sinova Izrailjevih trista hiljada, a sinova Judinih trideset hiljada.

11:9 Potom reko{e poslanicima koji behu do{li: Ovako recite ljudima u Javisu Galadovom: Sutra }ete se izbaviti, kad ogreje sunce. I poslanici se vratii{e, i javii{e ovo Javi{anima, i oni se obradova{e.

11:10 I reko{e Javi{ani Amoncima: Sutra }emo iza}i k vama, da u~inite od nas {ta vam bude dra~go.

11:11 I sutradan razdeli Saul narod u tri ~ete, i u |o{e usred logora o jutarnjoj stra`i, i bi{e Amonce dokle sunce ne ogreja, i koji osta{e, raspr{a{e se da ne osta{e ni dvojica zajedno.

11:12 Tada re~e narod Samuilu: Koji je ono {to re~e: Eda li }e Saul carovati nad nama? Dajte ih da ih pogubimo.

11:13 Ali Saul re~e: Da se ne pogubi danas niko, jer je danas Gospod u~inio spasenje u Izrailju.

11:14 Tad Samuilo re~e narodu: Hajdete da idemo u Galgal, da onde ponovimo carstvo.

11:15 I sav narod otide u Galgal, i postavi{e onde Saula carem pred Gospodom u Galgalu, i onde prineso{e `rtve zahvalne pred Gospodom. I provede se onde Saul i sav Izrailj veoma.

GLAVA 12

Tada re~e Samuilo svemu Izrailju: Eto, poslu{ao sam glas va{ u svemu {to mi rekoste, i postavih cara nad vama.

12:2 I sada eto, car ide pred vama, a ja sam ostareo i osedeo; i sinovi moji eto su me |u vama; i ja sam i{ao pred vama od mladosti svoje do danas.

12:3 Evo me, odgovorite mi pred Gospodom i pred pomazanikom Njegovim. Kome sam uzeo vola ili kome sam uzeo magarca? Kome sam u~inio nasilje? Kome sam u~inio krivo? Ili iz ~ije sam ruke uzeo poklon, da bih stiskao o~i njega radi? Pa }u vam vratiti.

12:4 A oni reko{e: Nisi nam u~inio sile niti si kome u~inio krivo, niti si uzeo {ta iz ~ije ruke.

12:5 Jo{ im re~e: Svedok je Gospod na vas, i svedok je pomazanik Njegov danas, da niste na{li ni{ta u mojim rukama. i reko{e: Svedok je.

12:6 Tada re~e Samuilo narodu: Gospod je koji je postavio Mojsija i Arona, i koji je izveo oce va{e iz zemlje misirske.

12:7 Sada, dakle, stanite da se prem s vama pred Gospodom za sva dobra {to je ~inio Gospod vama i va{im ocima.

12:8 Po{to do|e Jakov u Misir, vika{e oci va{i ka Gospodu, i Gospod poslao Mojsija i Arona, koji izvedo{e oce va{e iz Misira i naseli{e ih na ovom mestu.

12:9 Ali zaboravi{e Gospoda Boga svog, te ih dade u ruke Sisari, vojvodi asorskom, i u ruke Filistejima, i u ruke caru moavskom, koji vojeva{e na njih.

12:10 Ali vika{e ka Gospodu i reko{e: Sagre{i-smo {to ostavismo Gospoda i slu`ismo Valima i Astarotama; ali sada izbavi nas iz ruku neprijatelja na{ih, pa }emo ti slu`iti.

12:11 I Gospod poslao Jerovala i Vedana i Jeftaja i Samuila, i ote vas iz ruku neprijatelja va{ih unao-kolo, te `iveste bez straha.

12:12 Ali kad videste Nasa, cara amonskog, gde do|e na vas, rekoste mi: Ne, nego car neka caruje nad nama, premda Gospod Bog va{ be{e Car va{.

12:13 Sada dakle, eto cara kog izabrate, kog iskaste; evo Gospod je postavio cara nad vama.

12:14 Ako se uzbojite Gospoda, i Njemu uzaslu`ite, i uzaslu{ate glas Njegov i ne usprotivite se zapovesti Gospodnjoj, tada }ete i vi i car va{ koji caruje nad vama i}i za Gospodom Bogom svojim.

12:15 Ako li ne uzaslu{ate glas Gospodnji, nego se usprotivite zapovesti Gospodnjoj, tada }e biti ruka Gospodnja protiv vas kao {to je bila protiv otaca va{ih.

12:16 Ali stanite sada jo{, i vidite ovu stvar veliku koju }e u~initi Gospod pred va{im o~ima.

12:17 Nije li danas `etva p{eni~na? Ja }u prizvati Gospoda, i spusti}e gromove i da`d, da razumete i vidite koliko je zlo {to u~iniste pred Gospodom iskav{i sebi cara.

12:18 Tada Samuilo zavapi ka Gospodu, i Gospod spusti gromove i da`d u taj dan; i sav se narod poboja vrlo Gospoda i Samuila.

12:19 I re~e sav narod Samuilu: Moli se za sluge svoje Gospodu Bogu svom da ne pomremo; jer do-dasmo k svim gresima svojim zlo i{tu}i sebi cara.

12:20 Tad re~e Samuilo narodu: Ne bojte se, vi ste u~inili sve ovo zlo; ali ne odstupajte od Gospoda, nego slu`ite Gospodu svim srcem svojim.

12:21 Ne odstupajte; jer biste po{li za ni{tavim stvarima, koje ne poma`u, niti izbavljaju, jer su ni{tave.

12:22 Jer Gospod ne}e ostaviti naroda svog radi velikog imena svog; jer Gospodu bi volja da vas u~ini svojim narodom.

12:23 A meni ne dao Bog da zgre{im Gospodu i prestanem moliti se za vas; nego }u vas upu}ivati na put dobar i prav.

12:24 Samo se Bojte Gospoda i slu`ite mu istinito, svim srcem svojim, jer vidite, kakve je velike stvari u~inio za vas.

12:25 Ako li zlo u{~inite, propa}ete i vi i car va{.

GLAVA 13

Kad Saul bi car godinu dana (a carova dve godine nad Izrailjem),

13:2 Izabra sebi Saul tri hiljade izme|u sinova Izrailjevih; i behu kod Saula dve hiljade u Mihmasu i u gori vetiljskoj, a jedna hiljada s Jonatanom u Gavaji Venijaminovoj; a ostali narod raspusti u {atore njihove.

13:3 I Jonatan pobi stra`u filistejsku koja be{e u Gavaji, i ~u{e za to Filisteji. A Saul zapovedi, te trubi{e u trube po svoj zemlji govore}i: Neka ~uju Jevreji.

13:4 I tako ~u sav Izrailj gde reko{e: Pobi Saul stra`u filistejsku; i stoga Izrailj omrznu Filistejima. I sazvan bi narod za Saulom u Galgal.

13:5 A Filisteji se skupi{e da vojuju na Izrailja, trideset hiljada kola i {est hiljada konjika, i mno{tvo naroda kao pesak na bregu morskom; i iza{av{i stado{e u logor u Mihmasu, s istoka od Ven-Avena.

13:6 I Izrailjci se vide{e u nevolji, jer narod bi prite{njen; te se sakri u pe}ine i u ~este i u kame-njake i u raseline i u jame.

13:7 A drugi Jevreji pre|o{e preko Jordana u zemlju Gadovu i Galadovu. A Saul jo{ be{e u Galgalu, i sav narod {to i|a{e za njim be{e u strahu.

13:8 I po-eka sedam dana do roka Samuilovog. Ali Samuilo ne do|e u Galgal; te se narod stade razlaziti od njega.

13:9 Tada re~e Saul: Dodajte mi `rtvu paljenicu i `rtve zahvalne. I prinese `rtvu paljenicu.

13:10 I kad prinese `rtvu paljenicu, gle, do|e Samuilo. I Saul iza|e mu na susret da ga pozdravi.

13:11 A Samuilo mu re~e: [ta si u~inio? A Saul odgovori: Kad videh gde se narod razlazi od mene, a ti ne do|e do roka, i Filisteji se skupili u Mihmasu,

13:12 Rekoh: Sad }e udariti Filisteji na me u Galgal, a ja se jo{ ne pomolih Gospodu: te se usudih i prinesoh `rtvu paljenicu.

13:13 Tada re~e Samuilo Saulu: Ludo si radio {to nisi dr`ao zapovesti Gospoda Boga svog, koju ti je zapovedao; jer bi sada Gospod utvrdio carstvo tvoje nad Izrailjem doveka.

13:14 A sada carstvo tvoje ne}e se odr`ati. Gospod je na{ao sebi ~oveka po srcu svom, i njemu je zapovedio Gospod da bude vo| narodu Njegovom, jer nisi dr`ao {ta ti je zapovedio Gospod.

13:15 Potom di`e se Samuilo i otide iz Galgala u Gavaju Venijaminovu. I Saul izbroja narod koji osta kod njega, i be{e ga do {est stotina ljudi.

13:16 I Saul i sin mu Jonatan i narod {to be{e s njima, stajahu u Gavaji Venijaminovoj; a Filisteji stajahu u logoru u Mihmasu.

13:17 I izi|o{e tri ~ete iz logora filistejskog da plene: Jedna ~eta udari putem k Ofri u zemlju sovalsku;

13:18 A druga ~eta udari putem k Vet-Oronu; a tre}a udari putem k me|i koja gleda prema dolini sevojimskoj u pustinju.

13:19 A u celoj zemlji izrailjskoj ne be{e kova~a, jer Filisteji reko{e: Da ne bi gradili Jevreji ma~eva ni kopalja.

13:20 Zato sila`ahu svi Izrailjci k Filistejima kad koji htede poklepati raonik ili motiku ili sekiru ili srp.

13:21 I behu se zatupili raonici i motike i vile troroge i sekire, i same ostane treba{e zao{triti.

13:22 Zato kad do|e vreme boju, ne na|e se ma~a ni koplja ni u koga u narodu koji be{e sa Saulom i Jonatanom; samo be{e u Saula i u Jonatana sina njegovog.

13:23 I stra`a filistejska iza|e u klanac kod Mihmasa.

GLAVA 14

Jedan dan re~e Jonatan, sin Saulov, momku svom koji mu no{a{e oru`je: Hajde da idemo k stra`i filistejskoj koja je na onoj strani. A ocu svom ne kaza ni{ta.

14:2 A Saul staja{e kraj brda pod {ipkom, koji be{e u Migronu; i naroda be{e s njim oko {est stotina ljudi.

14:3 I Ahija sin Ahitova brata Ihavoda sina Finesa sina Ilija sve{tenika Gospodnjeg u Silomu no{a{e ople}ak. I narod ne zna{e da je oti{ao Jonatan.

14:4 A u klancu kojim htede Jonatan oti}i k stra`i filistejskoj, behu dve strmene stene, jedna s jedne strane a druga s druge, i jedna se zva{e Voses a druga Sene.

14:5 I jedna od njih staja{e sa severa prema Mihmasu, a druga s juga prema Gavaji.

14:6 I Jonatan re~e momku koji mu no{a{e oru`je: Hajde da otidemo k stra`i tih neobrezanih; mo`e biti da }e nam u~initi {ta Gospod, jer Gospodu ne smeta izbaviti s mno`inom ili s malinom.

14:7 A onaj {to mu no{a{e oru`je odgovori mu: ^ini {ta ti je god u srcu, idi, evo ja }u i}i s tobom kuda god ho}e{.

14:8 A Jonatan mu re~e: Evo, oti}i }emo k tim ljudima, i pokaza}emo im se.

14:9 Ako nam ka`u: ^ekajte dokle do|emo k vama, tada }emo se ustaviti na svom mestu, i ne}emo i}i k njima.

14:10 Ako li ka`u: Hodite k nama, tada }emo oti}i; jer nam ih Gospod predade u ruke. To }e nam biti znak.

14:11 I pokazaše se obojica stra`i filistejskoj; a Filisteji rekoše: Gle, izlaze Jevreji iz rupa u koje su se sakrili.

14:12 I stra`ari rekoše Jonatanu i momku koji mu no{aše oru`je: Hodite k nama da vam ka`emo ne{to. I Jonatan re~e onom {to mu no{aše oru`je: Hajde za mnom, jer ih predade Gospod u ruke Izrailju.

14:13 Tako puzaše Jonatan rukama i nogama, a za njim momak {to mu no{aše oru`je; i padahu pred Jonatanom, i ubijaše ih za njim onaj {to mu no{aše oru`je.

14:14 I to bi prvi boj, u kome pobi Jonatan i momak {to mu no{aše oru`je oko dvadeset ljudi, otprilike na po rala zemlje.

14:15 I u|e strah u logor u polju i u sav narod; i stra`a i oni koji behu iza{li da plene prepadoše se, i zemlja se uskoleba, jer beše strah od Boga.

14:16 A stra`a Saulova u Gavaji Venijaminovoj opazi gde se mno{tvo uzbunilo i usprepadalo.

14:17 Tada re~e Saul narodu koji beše s njim: Pregledajte i vidite ko je oti{ao od nas. I kad pregledaše, gle, ne beše Jonatana i momka njegovog koji mu no{aše oru`je.

14:18 I re~e Saul Ahiji: Donesi kov~eg Bo`ji; jer kov~eg Bo`ji beše tada kod sinova Izrailjevih.

14:19 A dok govoraše Saul sve{teniku, zabuna u logoru filistejskom bivaše sve ve}a, i Saul re~e sve{teniku: Ostavi.

14:20 I Saul i sav narod {to beše s njim skupiše se i do|oše do boja, i gle, povadili behu ma~eve jeddan na drugog, i zabuna beše vrlo velika.

14:21 A beše s Filistejima Jevreja kao pre, koji i|ahu s njima na vojsku svuda; pa i oni pristaše uz Izrailjce, koji behu sa Saulom i Jonatanom.

14:22 I svi Izrailjci koji se behu sakrili u gori Jefremovoj kad ~uše da be`e Filisteji, naklopiše se i oni za njima biju}i ih.

14:23 I izbavi Gospod Izrailja u onaj dan; i boj otide dori do Vet-Avena.

14:24 I Izrailjci se vrlo umoriše onaj dan; a Saul zakle narod govore}i: Da je proklet koji jede {ta do

ve~era, da se osvetim neprijateljima svojim. I ne okusi narod ni{ta.

14:25 I sav narod one zemlje do|e u {umu, gde beše mnogo meda po zemlji.

14:26 I kad do|e narod u {umu, vide med gde te~e; ali niko ne prinese ruke k ustima svojim: jer se narod bojaše zakletve.

14:27 Ali Jonatan ne ~u kad otac njegov zakle narod, te pru`i {tap koji mu beše u ruci, i zamo~i kraj u sa}e, i prima~e ruku svoju k ustima svojim, i zasvetliše mu se o~i.

14:28 A jedan iz naroda progovori i re~e: Otac je tvoj zakleo narod rekav{i: Da je proklet ko bi jeo {ta danas; stoga susta narod.

14:29 Tada re~e Jonatan: Smeo je zemlju otac moj; vidite kako mi se zasvetliše o~i, ~im okusih malo meda.

14:30 A da je jo{ narod slobodno jeo danas od plena neprijatelja svojih, koji na|e! Ne bi li polom filistejski bio jo{ ve}i?

14:31 I tako pobiše onaj dan Filisteje od Mihmasa do Ajalona, i narod se vrlo umori.

14:32 I naklopi se narod na plen, i nahvataše ovaca i volova i telaca, i poklaše ih na zemlji, i stade narod jesti s krvlju.

14:33 I javiše Saulu govore}i: Evo narod gre{i Gospodu jedu}i s krvlju. A on re~e: Neveru u~iniste; dovaljajte sada k meni velik kamen.

14:34 Zatim re~e Saul: Razi|ite se me|u narod i recite: Dovedite svaki k meni vola svog i ovcu svoju; i ovde zakoljite i jedite, i ne}ete gre{iti Gospodu jedu}i s krvlju. I donese sav narod, svaki svog vola svojom rukom one no}i, i onde klaše.

14:35 I na~ini Saul oltar Gospodu; to bi prvi oltar koji na~ini Gospodu.

14:36 Potom re~e Saul: Hajdemo za Filistejima no}as, da ih plenimo do jutra, i da ih ne ostavimo ni jednog. A oni rekoše: ^ini {ta ti je god volja. Ali sve{tenik re~e: Da pristupimo ovde k Bogu.

14:37 I upita Saul Boga: Ho}u li i}i za Filistejima? Ho}e{ li ih dati u ruke Izrailju? Ali ne odgovori mu onaj dan.

14:38 Zato re~e Saul: Pristupite ovamo svi glavari narodni, i tra`ite i vidite na kome je greh danas.

14:39 Jer kako je `iv Gospod koji izbavlja Izraelja, ako bude i na Jonatanu sinu mom, poginu}e zaista. I ne odgovori mu niko iz svega naroda.

14:40 Potom re~e svemu Izrailju: Vi budite s jedne strane, a ja i Jonatan, sin moj, bi}emo s druge strane. A narod re~e Saulu: ^ini {ta ti je drago.

14:41 Tada re~e Saul Gospodu Bogu Izrailjevom: Poka`i pravoga. I obli~i se Jonatan i Saul, a narod iza|e prav.

14:42 I re~e Saul: Bacite `reb za me i za Jonatana, sina mog. I obli~i se Jonatan.

14:43 Tada re~e Saul Jonatanu: Ka`i mi {ta si u~inio? I kaza mu Jonatan i re~e: Samo sam okusio malo meda nakraj {tapa koji mi be}e u ruci; evo me; ho}u li poginuti?

14:44 A Saul re~e: To neka mi u~ini Bog i to neka doda, poginu}e{, Jonatane!

14:45 Ali narod re~e Saulu: Zar da pogine Jonatan, koji je u~inio ovo spasenje veliko u Izrailju? Bo`e sa~uvaj! Tako `iv bio Gospod, ne}e pasti na zemlju nijedna dlaka s glave njegove, jer je s pomo}u Bo`jom u~inio to danas. I tako izbavi narod Jonatana, te ne pogibe.

14:46 Tada se vrati Saul od Filisteja, a Filisteji otido}e u svoje mesto.

14:47 I Saul caruju}i nad Izrailjem ratova}e na sve neprijatelje svoje, na Moavce i na sinove Amonove i na Edomce i na careve sovske i na Filisteje, i kuda se god obra}a}e, nadvla|iva}e.

14:48 Skupi tako|e vojsku i pobi Amalika; i izbavi Izraelja iz ruku onih koji ga plenjahu.

14:49 A Saul ima}e sinove: Jonatana i Isuja i Melhisuja; a dvema k}erima njegovim behu imena prvenici Merava, a mla|oj Mihala.

14:50 A `eni Saulovoj be}e ime Ahinoama, k}i Ahimasova; a vojvodi njegovom be}e ime Avenir sin Nira strica Saulovog.

14:51 Jer Kis otac Saulov i Nir otac Avenirov behu sinovi Avilovi.

14:52 I be}e veliki rat s Filistejima svega veka Saulovog; i koga god vi|a}e Saul hrabrog i junaka, uzima}e ga k sebi.

GLAVA 15

A Samuilo re~e Saulu: Gospod me je poslao da te poma`em za cara nad narodom Njegovim, nad Izrailjem; slu{aj dakle re~i Gospodnje.

15:2 Ovako veli Gospod nad vojskama: Opome-nuh se {ta je u~inio Amalik Izrailju, kako mu se opro na putu kad je i{ao iz Misira.

15:3 Zato idi i pobij Amalika, i zatri kao prokletost sve {to god ima; ne `ali ga, nego pobij i ljude i `ene i decu i {ta je na sisi i volove i ovce i kamile i magarce.

15:4 Tada Saul sazva narod, i izbroja ih u Telaimu, i be}e ih dvesta hiljada pe{aka i deset hiljada ljudi od Jude.

15:5 I do|e Saul do grada amali~kog, i namesti zasedu u potoku.

15:6 I re~e Saul Kenejima: Idite, odvojite se, uklonite se od Amalika, da vas ne bi potro s njima; jer ste vi u~inili milost svim sinovima Izrailjevim kad su i{li iz Misira. I otido}e Keneji od Amalika.

15:7 I Saul pobi Amalike od Avile do Sura, koji je prema Misiru.

15:8 I uhvati Agaga cara amali~kog `ivog, a sav narod njegov pobi o{trim ma~em.

15:9 I Saul i narod njegov po{tede Agaga i najbolje ovce i najbolje volove i ugojenu stoku i jaganjce i sve {to be}e dobro, i ne hte}e pobiti; nego {ta be}e zlo i bez cene, ono pobi}e.

15:10 Zato do|e re~ Gospodnja k Samuilu govore}i:

15:11 Kajem se {to sam Saula postavio carem, jer je odstupio od mene, i nije izvr{io moje re~i. I rasrdi se Samuilo vrlo, i vika}e ka Gospodu svuno}.

15:12 I ustav{i rano Samuilo po|e pred Saula. I javi}e Samuilu govore}i: Saul do|e u Karmil, i eno podi`e sebi spomenik, pa se vrati odande i otide dalje i si|e u Galgal.

15:13 Kad Samuilo do|e k Saulu, re~e mu Saul: Blagosloven da si Gospodu! Izvr{io sam re~ Gospodnju.

15:14 A Samuilo re~e: Kakva je to bleka ovaca u u{ima mojim? I rika volova koju ~ujem?

15:15 A Saul re~e: Od Amalika dogna{e ih; jer narod po{tede najbolje ovce i najbolje volove da prinese na `rtvu Gospodu Bogu tvom; ostalo pak pobismo kao proklete.

15:16 A Samuilo re~e Saulu: Stani da ti ka`em {ta mi je rekao Gospod no}as. Re~e mu: Govori.

15:17 Tada re~e Samuilo: Nisi li bio mali sam u svojim o~ima, pak si postao glava plemenima Izrailjevim, i Gospod te pomaza za cara nad Izrailjem?

15:18 I Gospod te posla na ovaj put i re~e: Idi, pobij gre{ne Amalike, i vojuj na njih dokle ih ne istrebite.

15:19 Za{to, dakle, ne poslu{a glas Gospodnji, nego se naklopi na plen, i u~ini zlo pred Gospodom?

15:20 A Saul odgovori Samuilu: Ta poslu{ao sam glas Gospodnji, i i{ao sam putem kojim me posla Gospod, i doveo sam Agaga cara amali~kog, a Amalike sam istrebio.

15:21 Nego narod uze od plena ovce i volove, najbolje izme|u prokletih stvari, da prinese na `rtvu Gospodu Bogu tvom u Galgalu.

15:22 Ali Samuilo re~e: Zar su mile Gospodu `rtve paljenice i prinosi kao kad se slu{a glas Njegov? Gle, poslu{nost je bolja od `rtve i pokornost od pretiline ovnujske.

15:23 Jer je neposlu{nost kao greh od ~aranja, i nepokornost kao sujeverstvo i idolopoklonstvo. Odbacio si re~ Gospodnju, zato je i On tebe odbacio da ne bude{ vi{e car.

15:24 Tada re~e Saul Samuilu: Zgre{io sam {to sam prestupio zapovest Gospodnju i tvoje re~i; jer pobjah se naroda i poslu{ah glas njegov.

15:25 Nego sada oprosti mi greh moj, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu.

15:26 A Samuilo re~e Saulu: Ne}u se vratiti s tobom, jer si odbacio re~ Gospodnju, i zato je tebe

Gospod odbacio da ne bude{ vi{e car nad Izrailjem.

15:27 I Samuilo se okrete da ide, ali ga Saul uhvati za skut od pla{ta njegovog, te se odadre.

15:28 Tada mu re~e Samuilo: Odadro je Gospod carstvo Izrailjevo od tebe danas, i dao ga bli`njem tvom, koji je bolji od tebe.

15:29 I doista Junak Izrailjev ne}e slagati, niti }e se raskajati; jer nije ~ovek da se kaje.

15:30 A on re~e: Zgre{io sam; ali mi sad u~ini ~ast pred stare{inama naroda mog i pred Izrailjem, i vrati se sa mnom da se poklonim Gospodu Bogu tvom.

15:31 I vrativ{i se Samuilo otide za Saulom, i pokloni se Saulu Gospodu.

15:32 Potom re~e Samuilo: Dovedite mi Agaga, cara amali~kog. I do|e k njemu Agag veseo, jer govora{e Agag: Zaista, pro{la je gor~ina smrtna.

15:33 Ali Samuilo re~e: Kako je tvoj ma~ u~inio te su `ene ostale bez dece, tako }e ostati bez dece tvoja majka me|u `enama. I ise~e Samuilo Agaga pred Gospodom u Galgalu.

15:34 Potom otide Samuilo u Ramu, a Saul otide ku}i svojoj u Gavaju Saulovu.

15:35 I Samuilo ne vide vi{e Saula do svoje smrti, i plaka{e Samuilo za Saulom, {to se Gospod pokaja {to je postavio Saula carem nad Izrailjem.

GLAVA 16

A Gospod re~e Samuilu: Dokle }e{ ti plakati za Saulom kad ga ja odbacih da ne caruje vi{e nad Izrailjem? Napuni rog svoj ulja, i hodi da te po{aljem k Jeseju Vitlejemcu, jer izme|u njegovih sinova izabrah sebi cara.

16:2 A Samuilo re~e: Kako da idem? Jer }e ~uti Saul, pa }e me ubiti. A Gospod odgovori: Uzmi sa sobom junicu iz goveda, pa reci: Do|oh da prinesem `rtvu Gospodu.

16:3 I pozovi Jeseja na `rtvu, a ja }u ti pokazati {ta }e{ ~initi, i poma`i mi onog koga ti ka`em.

16:4 I u~ini Samuilo kako mu kaza Gospod, i do|e u Vitlejem; a stare{ine gradske upla{iv{i se istr~a{e preda nj, i reko{e mu: Jesi li do{ao dobro?

16:5 A on re~e: Dobro; do{ao sam da prinesem `rtvu Gospodu; osve{tajte se i hodite sa mnom na `rtvu. Pa osve{ta i Jeseja i sinove njegove i pozva ih na `rtvu.

16:6 I kad do|o{e videv{i Elijava re~e: Jama~no je pred Gospodom pomazanik Njegov.

16:7 Ali Gospod re~e Samuilu: Ne gledaj na lice njegovo ni na visinu rasta njegovog, jer sam ga odbacio; jer ne gledam na {ta ~ovek gleda: ^ovek gleda {ta je na o~ima, a Gospod gleda na srce.

16:8 I dozva Jesej Avinadava, i re~e mu da ide pred Samuila. A on re~e: Ni tog nije izabrao Gospod.

16:9 Potom Jesej re~e Sami da ide. A on re~e: Ni tog nije izabrao Gospod.

16:10 Tako re~e Jesej te pro|o{e sedam sinova njegovih pred Samuila; a Samuilo re~e Jeseju: Nije Gospod izabrao tih.

16:11 Potom re~e Samuilo Jeseju: Jesu li ti to svi sinovi? A on re~e: Ostao je jo{ najmla|i; eno ga, pase ovce. Tada re~e Samuilo Jeseju: Po{lji, te ga dovedi, jer ne}emo sedati za sto dokle on ne do|e.

16:12 I posla, te ga dovede. A be{e sme|, lepih o~iju i lepog stasa. I Gospod re~e: Ustani, poma`i ga, jer je to.

16:13 Tada Samuilo uze rog sa uljem, i pomaza ga usred bra}e njegove; i si|e duh Gospodnji na Davida i osta na njemu od tog dana. Potom usta Samuilo i otide u Ramu.

16:14 A duh Gospodnji otide od Saula, i uznemirava{e ga zao duh od Gospoda.

16:15 I reko{e Saulu sluge njegove: Gle, sada te uznemiruje zli duh Bo`iji.

16:16 Neka gospodar na{ zapovedi slugama svojim koje stoje pred tobom, da potra`e ~oveka koji zna udarati u gusle, pa kad te napadne zli duh Bo`ji, neka udara rukom svojom, i odlak{a}e ti.

16:17 I re~e Saul slugama svojim: Potra`ite ~oveka koji zna dobro udarati u gusle, i dovedite mi ga.

16:18 A jedan izme|u sluga njegovih odgovori i re~e: Evo, ja znam sina Jeseja Vitlejemca, koji ume dobro udarati u gusle, i hrabar je junak i ubojnik, i pametan je i lep, i Gospod je s njim.

16:19 I Saul posla ljude k Jeseju i poru~i: Po{lji mi Davida sina svog koji je kod ovaca.

16:20 A Jesej uze magarca i hleba i me{inu vina i jedno jare, i posla Saulu po Davidu, sinu svom.

16:21 I David do|e k Saulu i iza|e preda nj, i omile Saulu veoma, te ga postavi da mu nosi oru`je.

16:22 Potom posla Saul k Jeseju i poru~i: Neka David ostane kod mene, jer je na{ao milost preda mnom.

16:23 I kad bi duh Bo`ji napao Saula, David uzev{i gusle udarao bi rukom svojom, te bi Saul odahnuo i bilo bi mu bolje, jer bi zli duh oti{ao od njega.

GLAVA 17

Tada Filisteji skupi{e vojsku svoju da vojuju, i skupi{e se u Sokotu Judinom, i stado{e u logor izme|u Sokota i Azike na me|i damimskoj.

17:2 A Saul i Izrailjci skupi{e se i stado{e u logor u dolini Ili, i uvrsta{e se prema Filistejima.

17:3 I Filisteji stajahu na brdu odonuda a Izrailjci stajahu na brdu odovuda, a me|u njima be{e dolina.

17:4 I iza|e iz logora filistejskog jedan zato~nik po imenu Golijat iz Gata, visok {est lakata i ped.

17:5 I na glavi mu be{e kapa od bronz, i oklop plo~ast na njemu od bronz; i be{e oklop te`ak pet hiljada sikala.

17:6 I nogavice od bronz behu mu na nogama, i {tit od bronz na ramenima.

17:7 A koplja~a od koplja mu be{e kao vratilo, a gvo`|a u koplju mu be{e {est stotina sikala; i koji mu oru`je no{a{e i |a{e pred njim.

17:8 On stav{i vika{e vojsku izrailjsku, i govora{e im: [to ste iza{li uvrstav{i se? Nisam li ja Filistejin a vi sluge Saulove? Izberite jednog izme|u sebe, pa neka iza|e k meni.

17:9 Ako me nadja~a i pogubi me, mi }emo vam biti sluge; ako li ja njega nadja~am i pogubim ga, onda }ete vi biti nama sluge, i slu`i}ete nam.

17:10 Jo{ govora{e Filistejin: Ja osramotih danas vojsku izrailjsku: dajte mi ~oveka da se bijemo.

17:11 A kad Saul i sav Izrailj ~u {ta re~e Filistejin, prepado{e se i upla{i{e se vrlo.

17:12 A be{e David sin jednog Efra}anina, iz Vitlejema Judinog, kome ime be{e Jesej, koji ima{e osam sinova i be{e u vreme Saulovo star i vremenit me|u ljudima.

17:13 I tri najstarija sina Jesejeva otido{e za Saulom na vojsku; a imena trojici sinova njegovih koji otido{e na vojsku behu prvencu Elijav a drugom Avinadav a tre}em Sama.

17:14 A David be{e najmla|i. I ona tri najstarija otido{e za Saulom.

17:15 A David otide od Saula i vrati se u Vitlejem da pase ovce oca svog.

17:16 A Filistejin izla`a{e jutrom i ve~erom, i staja ~etrdeset dana.

17:17 A Jesej re~e Davidu, sinu svom: Uzmi sada za bra}u svoju efu ovog pr`enog `ita i ovih deset hlebova, i odnesi br`e u logor bra}i svojoj.

17:18 A ovih deset mladih siraca odnesi hiljadniku, i vidi bra}u svoju kako su, i donesi od njih znak.

17:19 A Saul i oni i sav Izrailj behu u dolini Ili ratuju}i s Filistejima.

17:20 I tako David usta rano i ostavi ovce na ~uvaru; pa uze i otide kako mu zapovedi Jesej; i do|e na mesto gde be{e logor, i vojska izla`a{e da se vrsta za boj, i podiza{e ubojnu viku.

17:21 I staja{e vojska izrailjska i filistejska jedna prema drugoj.

17:22 Tada ostavi David svoj prtljag kod ~uvara koji ~uva{e prtljag i otr~a u vojsku, i do|e i zapita bra}u svoju za zdravlje.

17:23 I dokle govora{e s njima, gle, onaj zato~nik po imenu Golijat Filistejin iz Gata, iza|e iz vojske filistejske i govora{e kao pre, i David ~u.

17:24 A svi Izrailjci kad vide{e tog ~oveka, uzbego{e od njega, i be{e ih strah veoma.

17:25 I govorahu Izrailjci: Videste li tog ~oveka {to iza|e? Jer iza|e da sramoti Izrailja. A ko bi ga pogubio, car bi mu dao silno blago, i k}er svoju dao bi mu; i oslobodio bi dom oca njegovog u Izrailju.

17:26 Tada re~e David ljudima koji stajahu oko njega govore{i: [ta }e se u~initi ~oveku koji pogubi tog Filistejina i skine sramotu s Izrailja? Jer ko je taj Filistejin neobrezani da sramoti vojsku Boga @ivog?

17:27 A narod mu odgovori iste re~i govore{i: To }e se u~initi onome ko ga pogubi.

17:28 A kad ~u Elijav brat njegov najstariji kako se razgovara s tim ljudima, razljuti se Elijav na Davida, i re~e mu: [to si do{ao? I na kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam ja obest tvoju i zlo}u srca tvog; do{ao si da vidi{ boj.

17:29 A David re~e: [ta sam sad u~inio? Zapo-ve|eno mi je.

17:30 Potom okrenu se od njega k drugom i zapita kao pre; i narod mu odgovori kao pre.

17:31 I kad ~u{e re~i koje govora{e David, javi{e ih Saulu, a on ga dozva k sebi.

17:32 I David re~e Saulu: Neka se niko ne pla{i od onog; sluga }e tvoj iza}i i bi}e se s Filistejinom.

17:33 A Saul re~e Davidu: Ne mo`e{ ti i}i na Filistejina da se bije{ s njim, jer si ti dete a on je vojnik od mladosti svoje.

17:34 A David re~e Saulu: Sluga je tvoj pasao ovce oca svog; pa kad do|e lav ili medved i odnese ovcu iz stada,

17:35 Ja potr~ah za njim, i udarih ga i oteh mu iz ~eljasti; i kad bi sko~io na me; uhvatih ga za grlo, te ga bih i ubih.

17:36 I lava i medveda ubijao je tvoj sluga, pa }e i taj Filistejin neobrezani pro}i kao oni; jer osramoti vojsku Boga @ivog.

17:37 Jo{ re~e David: Gospod koji me je sa~u-
vao od lava i medveda, On }e me sa~uvati i od
ovog Filistejina. Tada re~e Saul Davidu: Idi, i Go-
spod neka bude s tobom.

17:38 I Saul dade Davidu svoje oru`je, i metnu
mu na glavu kapu svoju od bronze i metnu oklop
na nj.

17:39 I pripasa David ma~ njegov preko svog
odela i po|e, ali ne be{e navikao, pa re~e David
Saulu: Ne mogu i}i s tim, jer nisam navikao. Pa
skide David sa sebe.

17:40 I uze {tap svoj u ruku, i izabra na potoku
pet glatkih kamena i metnu ih u torbu pastirsku,
koju ima{e, i uze pra}u svoju u ruku, i tako po|e
ka Filistejinu.

17:41 A i Filistejin i|a{e sve bli`e k Davidu, a
~ovek koji mu no{a{e oru`je, i|a{e pred njim.

17:42 A kad Filistejin pogleda i vide Davida,
podsmehnu mu se, {to be{e mlad i sme| i lepog li-
ca.

17:43 I re~e Filistejin Davidu: Eda li sam pseto,
te ide{ na me sa {tapom? I proklinja{e Filistejin
Davida bogovima svojim.

17:44 I re~e Filistejin Davidu: Hodi k meni da
dam telo tvoje pticama nebeskim i zverima zemalj-
skim.

17:45 A David re~e Filistejinu: Ti ide{ na me s
ma~em i s kopljem i sa {titom; a ja idem na te u
ime Gospoda nad vojskama, Boga vojske Izrailje-
ve, kog si ru`io.

17:46 Danas }e te Gospod dati meni u ruke, i
ubi}u te, i skinu}u glavu s tebe, i da}u danas telesa
vojske filistejske pticama nebeskim i zverima ze-
maljskim, i pozna}e sva zemlja da je Bog u Izrai-
lju.

17:47 I zna}e sav ovaj zbor da Gospod ne spasa-
va ma~em ni kopljem, jer je rat Gospodnji, zato }e
vas dati nama u ruke.

17:48 A kad se Filistejin podi`e i do|e bli`e k
Davidu, David br`e istr~a na boji{te pred Filisteji-
na.

17:49 I David turi ruku svoju u torbu svoju, i
izvadi iz nje kamen, i baci ga iz pra}e, i pogodi Fi-

listejina u ~elo i u|e mu kamen u ~elo, te pade ni-
~ice na zemlju.

17:50 Tako David pra}om i kamenom nadja~a
Filistejina, i udari Filistejina i ubi ga; a nema{e Da-
vid ma~a u ruci.

17:51 I pritr~av{i David stade na Filistejina, i
zgrabi ma~ njegov i izvu~e ga iz korica i pogubi ga
i odse~e mu glavu. A Filisteji kad vide{e gde pogi-
be junak njihov pobego{e.

17:52 A Izrailjci i Judejci usta{e i povika{e i po-
tera{e Filisteje do doline i do vrata akaronskih; i
pada{e pobijeni Filisteji po putu sarajimskom do
Gata i do Akarona.

17:53 Potom se vrati{e sinovi Izrailjevi terav{i
Filisteje, i opleni{e logor njihov.

17:54 A David uze glavu Filistejinovu, i odnese
je u Jerusalem, a oru`je njegovo ostavi u svojoj ko-
libi.

17:55 A kad Saul vide Davida gde ide pred Fili-
stejina, re~e Aveniru vojvodi: ^iji je sin taj mladi},
Avenir? A Avenir re~e: Kako je `iva du{a tvoja
care, ne znam.

17:56 A car re~e: Pitaj ~iji je sin taj mladi}.

17:57 A kad se vrati David pogubiv{i Filistejina,
uze ga Avenir i izvede ga pred Saula, a u ruci mu
be{e glava Filistejinova.

17:58 I Saul re~e mu: ^iji si sin, dete? A David
re~e: Ja sam sin sluge tvog Jeseja Vitlejemca.

GLAVA 18

I kad svr{i razgovor sa Saulom, du{a Jonatanova
prionu za du{u Davidovu, i Jonatan ga zapazi
kao svoju du{u.

18:2 I uze ga Saul taj dan, i ne dade mu da se
vrati ku}i oca svog.

18:3 I Jonatan u~ini veru s Davidom, jer ga lju-
blja{e kao svoju du{u.

18:4 I skide Jonatan sa sebe pla{t, koji no{a{e, i
dade ga Davidu, i odelo svoje i ma~ svoj i luk svoj
i pojas svoj.

18:5 I i|a{e David na {ta ga god Saul po{ilja{e, i be{e sre}an, i postavi ga Saul nad vojnicima, i omile svemu narodu, pa i slugama Saulovim.

18:6 A kad se vra}ahu, i kad se David vra}a{e ubiv{i Filistejina, izlazi{e `ene iz svakog grada Izrailjevog pevaju}i i igraju}i na susret caru Saulu, s bubnjevima i s veseljem i guslama.

18:7 I otpevaju}i `ene jedne drugima uza svirke govorahu: Saul zgubi svoju hiljadu, ali David svojih deset hiljada.

18:8 I razgnevi se Saul vrlo, i ne bi{e mu po volji te~i, i re~e: Davidu dado{e deset hiljada, a meni dado{e hiljadu; jo{ mu samo carstvo treba.

18:9 I od tog dana Saul gleda{e popreko Davida.

18:10 A sutradan napade Saula zli duh Bo`ji, te prorokova{e u ku}i, a David mu udara{e rukom svojom u gusle kao pre: a Saulu u ruci be{e koplje.

18:11 I Saul baci koplje govore}i: Da prikujem Davida za zid. Ali mu se David izma~e dva puta.

18:12 I Saula be{e strah od Davida, jer Gospod be{e s njim, a od Saula be{e odstupio.

18:13 Zato ga ukloni Saul od sebe, i postavi ga hiljadnikom; i on odla`a{e i dola`a{e pred narodom.

18:14 I David be{e sre}an u svemu {to ~inja{e, jer Gospod be{e s njim.

18:15 A Saul vide}i da je veoma sre}an, boja{e ga se.

18:16 A sav Izrailj i Juda ljublja{e Davida, jer on odla`a{e i dola`a{e pred njima.

18:17 I re~e Saul Davidu: Evo, k}er svoju stariju Meravu da}u ti za `enu, samo mi budi hrabar i vodi ratove Gospodnje. Jer Saul govora{e: Ne}u da se digne moja ruka na nj, nego filistejska ruka neka se digne na nj.

18:18 A David re~e Saulu: Ko sam ja i kakav je `ivot moj ili dom oca mog u Izrailju, da budem zet carev?

18:19 A kad do|e vreme da Meravu, k}er Saulovu, dadu Davidu, dado{e je Adrilu Meola}aninu za `enu.

18:20 Ali Davida ljublja{e Mihala, k}i Saulova; a kad to javi{e Saulu, bi mu po volji.

18:21 I re~e Saul: Da}u mu je da mu bude zamka i da se di`e na nj ruka filistejska. A Davidu re~e Saul: Bi}e{ mi danas zet s drugom.

18:22 I zapovedi Saul slugama svojim: Recite Davidu tajno i govorite: Gle, omileo si caru, i sve sluge njegove ljube te; budi sada zet carev.

18:23 I sluge Saulove reko{e te re~i Davidu, a David re~e: Mislite li da je lako biti zet carev? Ta ja sam siromah i mali ~ovek.

18:24 I Saulu javi{e ovo sluge njegove govore}i: Ovako re~e David.

18:25 A Saul re~e: Ovako recite Davidu: Ne tra`i car uzdarja, nego sto okrajaka filistejskih, da se car osveti svojim neprijateljima. A Saul mi{lja{e kako bi David pao u ruke Filistejima.

18:26 I sluge njegove kaza{e Davidu te re~i, i Davidu bi po volji da postane carev zet. I vreme se jo{ ne navr{i.

18:27 A David usta i otide sa svojim ljudima, i pobi dvesta Filisteja. I donese David okrajke njihove, i dado{e ih na broj caru da bi postao carev zet. I Saul mu dade za `enu Mihalu k}er svoju.

18:28 I Saul vide i pozna da je Gospod sa Davidom; i Mihala k}i Saulova ljublja{e ga.

18:29 A Saul se jo{ ve}ma poboja Davida; i be{e Saul jednako neprijatelj Davidu.

18:30 A knezovi filistejski udarahu; i kad god udarahu, David be{e sre}niji od svih sluga Saulovih, i ime se njegovo vrlo proslavi.

GLAVA 19

I Saul govori Jonatanu sinu svom i svim slugama svojim da ubiju Davida; ali Jonatan sin Saulov ljublja{e veoma Davida.

19:2 I javi Jonatan Davidu i re~e mu: Saul otac moj, tra`i da te ubije; nego se ~uvaj sutra, skloni se gdegod i prikrij se.

19:3 A ja }u iza}i i staja}u pored oca svog u polju gde ti bude{, i govori}u o tebi s ocem svojim, i {ta doznam javi}u ti.

19:4 I Jonatan progovori za Davida Saulu ocu svom, i re~e mu: Da se ne ogre{i car o slugu svog

Davidu, jer se on nije ogrešio o tebe, nego je još vrlo dobro za te {ta je ~inio.

19:5 Jer nije mario za `ivot svoj i pobio je Filisteje, i Gospod u~ini spasenje veliko svemu Izraelju; video si i radovao si se; pa za{to bi se ogrešio o krv pravu i ubio Davida niza{ta?

19:6 I poslu{a Saul Jonatana, i zakle se Saul: Tako `iv bio Gospod, ne}e poginuti.

19:7 Tada Jonatan dozva Davida, i kaza mu Jonatan sve ovo; i dovede Jonatan Davida k Saulu, i opet bi pred njim kao pre.

19:8 I nastala opet rat, i David iza|e i pobi se s Filistejima, i razbi ih veoma, te be`a{e od njega.

19:9 Potom zli duh Gospodnji napade Saula kad se|a{e kod ku}e i dr`a{e koplje u ruci, a David udara{e rukom o gusle.

19:10 I Saul htede Davida kopljem prikovati za zid, ali se on izma~e Saulu, te koplje udari u zid, a David pobe`e i izbavi se onu no}.

19:11 A Saul posla ljude ka ku}i Davidovoj da ga ~uvaju i ujutru ubiju. A to javi Davidu `ena njegova Mihala govore}i: Ako no}as ne izbavi{ du{u svoju, ujutru }e{ poginuti.

19:12 Tada Mihala spusti Davida kroz prozor, te otide i pobe`e i izbavi se.

19:13 A Mihala uze lik, i metnu ga u postelju, i metnu mu pod glavu uzglavlje od kostreti, i pokri ga haljinom.

19:14 I kad Saul posla ljude da uhvate Davida, ona re~e: Bolestan je.

19:15 A Saul posla opet ljude da vide Davida govore}i: Donesite mi ga u postelji da ga pogubim.

19:16 A kad do|o{e poslani, gle, lik u postelji i uzglavlje od kostreti pod glavom mu.

19:17 I re~e Saul Mihali: [to me tako prevari i pusti neprijatelja mog da ute~e? A Mihala re~e Saulu: On mi re~e: Pusti me, ili }u te ubiti.

19:18 Tako David pobe`e i izbavi se, i do|e k Samuilu u Ramu, i pripovedi mu sve {to mu je u~inio Saul. I otido{e on i Samuilo, i osta{e u Najotu.

19:19 A Saulu do|e glas i reko{e mu: Eno Davida u Najotu u Rami.

19:20 Tada posla Saul ljude da uhvate Davida; i oni vide{e zbor proroka gde prorokuju, a Samuilo im stare{ina. I duh Gospodnji do|e na poslanike Saulove, te i oni prorokovahu.

19:21 A kad to javi{e Saulu, on posla druge poslanike, ali i oni prorokovahu; te Saul opet posla tre}e poslanike, ali i oni prorokovahu.

19:22 Tada sam po|e u Ramu, i kad do|e na veliki studenac koji je u Sokotu, zapita govore}i: Gde je Samuilo i David? I reko{e mu: Eno ih u Najotu u Rami.

19:23 I po|e u Najot u Rami; ali i na njega si|e duh Bo`ji, te idu}i dalje prorokova dokle do|e u Najot u Rami.

19:24 Pa skide i on haljine svoje sa sebe, i prorokova i on pred Samuilom, i padnuv{i le`a{e goceo onaj dan i svu no}. Stoga se govori: Eda li je i Saul me|u prorocima?

GLAVA 20

A David pobe`e iz Najota u Rami, i do|e i re~e Jonatanu: [ta sam u~inio? Kakva je krivica moja? I {ta sam zgrešio ocu tvom, te tra`i du{u moju?

20:2 A on mu re~e: Sa~uvaj Bo`e! Ne}e{ ti poginuti. Evo otac moj ne ~ini ni{ta, ni veliko ni malo, a da meni ne ka`e; a kako bi to tajio od mene otac moj? Ne}e to biti.

20:3 A David zaklinju}i se opet re~e: Otac tvoj zna dobro da sam na{ao ljubav u tebe, pa veli: Ne treba da dozna za ovo Jonatan, da se ne o`alosti. Ali tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, samo je jedan korak izme|u mene i smrti.

20:4 A Jonatan re~e Davidu: [ta `eli du{a tvoja? Ja }u ti u~initi.

20:5 I David re~e Jonatanu: Evo sutra je mladina, kad treba s carem da jedem, pusti me dakle da se sakrijem u polju do tre}e ve~eri.

20:6 Ako zapita za me otac tvoj, ti reci: Vrlo mi se molio David da otr~i u Vitlejem grad svoj, jer je onde godi{nja `rtva svega roda njegovog.

20:7 Ako ka`e: Dobro, bi}e miran sluga tvoj; ako li se razgnevi, znaj da je zlo naumio.

20:8 U~ini, dakle, milost služi svom, kad si veru Gospodnju uhvatio sa slugom svojim; ako je kakva krivica na meni, ubij me sam, jer za{to bi me vodio k ocu svom?

20:9 A Jonatan mu re~e: Bo`e sa~uvaj; jer da doznam da je otac moj naumio zlo da te zadesi, zar ti ne bih javio?

20:10 A David re~e Jonatanu: Ko }e mi javiti ako ti otac odgovori {ta je zlo?

20:11 A Jonatan re~e Davidu: Hodi da iza|emo u polje. I izi|o}e obojica u polje.

20:12 I Jonatan re~e Davidu: Gospode Bo`e Izrailjev! Kad isku{am oca svog sutra u ovo doba ili prekosutra, i bude dobro po Davida, ako ne po{aljem k tebi i ne javim ti,

20:13 Neka Gospod u~ini tako Jonatanu i tako neka doda. Ako li otac moj bude naumio da ti u~ini zlo, ja }u ti javiti, i opravi}u te, i oti}i }e{ s mirom; i Gospod neka bude s tobom kao {to je bio s ocem mojim.

20:14 A i ti, dokle sam `iv, ~ini}e{ meni milost Gospodnju da ne poginem;

20:15 I ne}e{ uskratiti milosti svoje domu mom doveka, ni onda kad Gospod istrebi sve neprijatelje Davidove sa zemlje.

20:16 Tako Jonatan u~ini veru s domom Davidovim govore}i: Gospod neka tra`i iz ruku neprijatelja Davidovih.

20:17 I jo{ zakle Jonatan Davida ljubavlju svojom k njemu, jer ga ljublja}e kao svoju du{u

20:18 Potom re~e mu Jonatan: Sutra je mladina, i pita}e se za te, jer }e tvoje mesto biti prazno.

20:19 A ti ~ekaj do tre}eg dana, pa onda otidi brzo i do|i na mesto gde si se bio sakrio kad se ovo radilo, i sedi kod kamena Ezila.

20:20 A ja }u baciti tri strele ukraj tog kamena, kao da ga|am belegu.

20:21 I evo posla}u momka govore}i mu: Idi, na|i strele. Ako ka`em momku: Eto strele su za tobom ovamo bli`e, digni ih; tada do|i, dobro je po te, i ne}e ti biti ni{ta, tako `iv bio Gospod!

20:22 Ako li ovako ka`em momku: Eto strele su pred tobom, tamo dalje; onda idi, jer te Gospod {a-lje.

20:23 A za ove re~i {to rekosmo ja i ti, evo, Gospod je svedok izme|u mene i tebe doveka.

20:24 Potom se David sakri u polju; i do|e mladina, i car sede za sto da jede.

20:25 A kad car sede na svoje mesto, po obi~aju na mesto kod zida, Jonatan usta, a Avenir sede do Saula, a mesto Davidovo be}e prazno.

20:26 I Saul ne re~e ni{ta onaj dan, jer mi{lja}e, dogodilo mu se {tagod, te nije ~ist, zacelo nije ~ist.

20:27 A sutradan, drugi dan meseca, opet be}e prazno mesto Davidovo, a Saul re~e Jonatanu sinu svom: Za{to sin Jesejev ne do|e na obed ni ju~e ni danas?

20:28 A Jonatan odgovori Saulu: Vrlo me je molio David da otide do Vitlejema,

20:29 Rekav{i: Pusti me, jer porodica na{a ima `rtvu u gradu, i sam mi je brat zapovedio; ako sam, dakle, na{ao milost pred tobom, da otidem i vidim bra}u svoju. Zato nije do{ao na carev obed.

20:30 Tada se razgnevi Saul na Jonatana, te mu re~e: Nevaljali i neposlu{ni sine! Zar ja ne znam da si izabrao sina Jesejevog sebi na sramotu i na sramotu svojoj nevaljaljoj majci?

20:31 Jer, dokle je `iv sin Jesejev na zemlji, ne}e{ se utvrditi ni ti ni carstvo tvoje; zato po{lji sada i dovedi ga k meni, jer je zaslu`io smrt.

20:32 A Jonatan odgovori Saulu ocu svom i re~e mu: Za{to da se pogubi? [ta je u~inio?

20:33 Tada se Saul baci kopljem na nj da ga ubije. Tada vide Jonatan da je otac njegov naumio ubiti Davida.

20:34 I usta Jonatan od stola njegovog, i ni{ta ne jede drugi dan po mladini; jer se zabrinu za Davida, {to ga otac osramoti.

20:35 A kad bi ujutru, iza|e Jonatan u polje u vreme kako be}e ugovorio s Davidom, i s njim jedno mom~e.

20:36 I re~e momku svom: Tr~i da mi na|e{ strele koje }u pustiti. I mom~e otr~a, a on pusti strelu preko njega.

20:37 A kad do|e momak do mesta kuda be{e zastreljo Jonatan, viknu Jonatan za momkom govore{i: Nije li strela dalje napred?

20:38 Jo{ viknu Jonatan za momkom: Br`e, ne stoj. I momak Jonatanov pokupi strele, i vrati se gospodaru svom.

20:39 Ali momak ne zna{e ni{ta, samo Jonatan i David znahu {ta je.

20:40 I Jonatan dade oru`je svoje momku koji be{e s njim, i re~e mu: Idi, odnesi u grad.

20:41 I kad momak otide, David usta s ju`ne strane i pade ni-ice na zemlju, i pokloni se tri puta, i poljubi{e se, i plaka{e obojica, a David osobito.

20:42 I re~e Jonatan Davidu: Idi s mirom, kao {to smo se zakleli obojica imenom Gospodnjim rekav{i: Gospod da je svedok izme|u mene i tebe i izme|u mog semena i tvog semena doveka.

20:43 I tako David ustav{i otide, a Jonatan se vrati u grad.

GLAVA 21

Tada David do|e u Nov k Ahimelehu sve{teniku; a Ahimeleh se upla{i i istr~a pred Davida, i re~e mu: Za{to si sam, i nema nikoga s tobom?

21:2 A David re~e Ahimelehu sve{teniku: Car mi ne{to zapovedi, i re~e mi: Niko da ne dozna za{to te {aljem i {ta sam ti zapovedio. A sluge sam opravio u to i to mesto.

21:3 Nego {ta ima{ pri ruci? Daj mi pet hlebova, ili {ta ima{.

21:4 A sve{tenik odgovori Davidu i re~e: Nemam pri ruci obi~nog hleba; nego ima svetog hleba; ali jesu li se momci ~uvali od `ena?

21:5 A David odgovori sve{teniku i re~e mu: Nije bilo `ena kod nas ni ju~e ni onomadne, otkako sam po{ao, i sudovi su u momaka bili sveti. A ako bi put i ne~ist bio, osveti}e se danas sudovima.

21:6 Tada mu dade sve{tenik hlebove svete, jer ne be{e hleba osim hlebova postavljenih, koji behu uzeti ispred Gospoda da se postave hlebovi topli onaj dan kad se oni uze{e.

21:7 A onde be{e onaj dan jedan od sluga Saulovih bave{i se pred Gospodom, kome ime be{e Dohik Idumejac, stare{ina nad pastirima Saulovim.

21:8 I David re~e Ahimelehu: Ima{ li tu kakvo koplje ili ma~? Jer ni ma~a svog ni oru`ja ne ponesoh, jer stvar careva be{e hitna.

21:9 A sve{tenik re~e: Ovde je ma~ Golijata Filistejina, kog si ubio u dolini Ili, uvijen u platno iza ople}aka; ako ho}e{, uzmi ga, jer drugog osim njega nema ovde. A David re~e: Takvog vi{e nema, daj mi ga.

21:10 Potom se podi`e David, i pobe`e onaj dan od Saula, i do|e k Ahisu, caru gatskom.

21:11 A Ahisu reko{e sluge njegove: Nije li ovo David, car zemaljski? Nisu li o njemu pevali igraju{i i govore{i: Saul zgubi svoju hiljadu, a David svojih deset hiljada?

21:12 I David metnu ove re~i u srce svoje, i pojoja se veoma Ahisa, cara gatskog.

21:13 I pretvori se pred njima i u~ini se lud u rukama njihovim; i {ara{e po vratima, i baca{e penu niz bradu svoju.

21:14 I Ahis re~e slugama svojim: Eto, vidite da je ~ovek lud; {to ste mi ga doveli?

21:15 Zar nemam dosta ludih, nego mi dovedoste toga da luduje preda mnom? Zar }e taj u{i u ku}u moju?

GLAVA 22

Tada David otide odande i ute~e u pe}inu odolamsku. A kad to ~u{e bra}a njegova i savdom oca njegovog, do|o{e onamo k njemu.

22:2 I skupi{e se oko njega koji god behu u nevolji i koji behu zadu`eni i koji god behu tu`nog srca; i on im posta poglavica; i be{e ih s njim oko ~etiri stotine ljudi.

22:3 I odande otide David u Mispu moavsku, i re~e caru moavskom: Dopusti da se otac moj i mati moja sklone kod vas dokle vidim {ta }e Bog u~initi sa mnom.

22:4 I izvede ih pred cara moavskog, i osta{e kod njega za sve vreme dokle David be{e u onom gradu.

22:5 Ali prorok Gad re~e Davidu: Nemoj ostati u tom gradu, idi i vrati se u zemlju Judinu. I David otide i do|e u {umu Aret.

22:6 A Saul ~u da se pojavio David i ljudi {to behu s njim. Tada Saul se|a{e u Gavaji pod {u-mom u Rami, s kopljem u ruci, a sve sluge njegove stajahu pred njim.

22:7 I re~e Saul slugama svojim koje stajahu pred njim: ^ujte sinovi Venijaminovi; ho}e li vama svima sin Jesejev dati njive i vinograde? Ho}e li sve vas u~initi hiljadnicima i stotinicima?

22:8 Te ste se svi slo`ili na me, i nema nikoga da mi javi da se moj sin slo`io sa sinom Jesejevim, i nema nikoga me|u vama da mari za me i da mi javi da je sin moj podigao slugu mog na me da mi zaseda, kao {to se danas vidi.

22:9 Tada odgovori Doik Idumejac, koji staja{e sa slugama Saulovim, i re~e: Video sam sina Jesejevog gde do|e u Nov k Ahimelehu, sinu Ahitovovom.

22:10 On pita za nj Gospoda, i dade mu bra{nje-nice: i ma~ Golijata Filistejina dade mu.

22:11 Tada car posla da dovedu Ahimeleha, sina Ahitovovog sve{tenika i sav dom oca njegovog, sve{tenike, koji behu u Novu. I do|o{e svi k caru.

22:12 Tada re~e Saul: ^uj sada sine Ahitovov. A on odgovori: Evo me, gospodaru.

22:13 A Saul mu re~e: Za{to ste se slo`ili na me ti i sin Jesejev, te si mu dao hleba i ma~, i pitao si Boga za nj, da bi ustao na me da mi zaseda, kao {to se vidi danas?

22:14 A Ahimeleh odgovori caru i re~e: A ko je izme|u svih sluga tvojih kao David, veran, i zet carev i poslu{an tebi i po{tovan u ku}i tvojoj?

22:15 Eda li sam sad prvi put pitao Gospoda za nj? Sa~uvaj Bo`e! Neka car ne bedi takvim ~im slugu svog niti koga u domu oca mog; jer nije znao sluga tvoj od svega toga ni{ta.

22:16 Ali car re~e: Poginu}e{, Ahimele{e! I ti i sav dom oca tvog.

22:17 Tada car re~e slugama koje stajahu pred njim: Okrenite se i pogubite sve{tenike Gospodnje, jer je i njihova ruka s Davidom, i znaju}i da je pobegao ne javi{e mi. Ali sluge careve ne hte{e podignuti ruke svoje da ulo`e na sve{tenike Gospodnje.

22:18 Tada re~e car Doiku: Okreni se ti, te ulo`i na sve{tenike. I okrenuv{i se Doik Idumejac ulo`i na sve{tenike, i pobi ih onaj dan osamdeset i pet, koji no{ahu ople}ak laneni.

22:19 I u Novu, gradu sve{teni-kom, ise~e o{trim ma~em i ljude i `ene i decu i koja sisahu, i volove, i magarice i sitnu stoku o{trim ma~em.

22:20 Ali ute~e jedan sin Ahimeleha, sina Ahitovovog, po imenu Avijatar, i pobe`e k Davidu.

22:21 I Avijatar javi Davidu da je Saul pobio sve{tenike Gospodnje.

22:22 A David re~e Avijataru: Znao sam onog dana kad je bio onde Doik Idumejac da }e zacelo kazati Saulu; ja sam kriv za sve du{e doma oca tvog.

22:23 Ostani kod mene, ne boj se; jer ko tra`i moju du{u tra`i}e i tvoju; kod mene }e{ biti sa-uvan.

GLAVA 23

Tada javi{e Davidu govore}i: Evo Filisteji udari{e na Keilu, i haraju gumna.

23:2 I upita David Gospoda govore}i: Ho}u li i}i i udariti na te Filisteje? A Gospod re~e Davidu: Idi, i pobi}e{ Filisteje i izbaviti Keilu.

23:3 A Davidu reko{e ljudi njegovi: Evo nas je strah ovde u Judinoj zemlji, a {ta }e biti kad po|emo u Keilu, na logor filistejski?

23:4 Zato David opet upita Gospoda, a Gospod mu odgovori i re~e: Ustani, idi u Keilu, jer }u ja predati Filisteje u ruke tvoje.

23:5 Tada otide David sa svojim ljudima u Keilu, i udari na Filisteje, i otera im stoku, i pobi ih ljuto; tako izbavi David stanovnike keilske.

23:6 A kad Avijatar, sin Ahimelehov, pobe`e k Davidu u Keilu, donese sa sobom ople}ak.

23:7 Potom javi{e Saulu da je David do{ao u Keilu; i re~e Saul: Dao ga je Bog u moje ruke, jer se zatvorio u{av{i u grad, koji ima vrata i prevornice.

23:8 I sazva Saul sav narod na vojsku da ide na Keilu i opkoli Davida i ljude njegove.

23:9 Ali David doznav{i da mu Saul zlo kuje, re~e Avijataru sve{teniku: Uzmi na se ople}ak.

23:10 I re~e David: Gospode Bo`e Izrailjev! ^uo je sluga Tvoj da se Saul sprema da do|e na Keilu da raskopa grad mene radi.

23:11 Ho}e li me Keiljani predati u njegove ruke? Ho}e li do}i Saul kao {to je ~uo sluga Tvoj? Gospode Bo`e Izrailjev! Ka`i sluzi svom. A Gospod odgovori: Do}i }e.

23:12 Opet re~e David: Keiljani ho}e li predati mene i moje ljude u ruke Saulove? A Gospod odgovori: Preda}e.

23:13 Tada se David podi`e sa svojim ljudima, oko {est stotina ljudi, i otido{e iz Keile, i ido{e kuda mogo{e. A kad Saulu javi{e da je David pobegao iz Keile, tada on ne hte i}i.

23:14 A David se bavlja{e u pustinji po tvrdim mestima, i namesti se na jednom brdu u pustinji Zifu. A Saul ga tra`a{e jednako, ali ga Gospod ne dade u njegove ruke.

23:15 I David, vide}i da je Saul iza{ao te tra`i du{u njegovu, osta u pustinji Zifu, u {umi.

23:16 A Jonatan, sin Saulov, podi`e se i do|e k Davidu u {umu, i ukrepi mu ruku u Gospodu;

23:17 I re~e mu: Ne boj se, jer te ne}e stignuti ruka cara Saula oca mog; nego }e{ carovati nad Izrailjem, a ja }u biti drugi za tobom; i Saul, otac moj, zna to.

23:18 I u~ini{e njih dvojica veru pred Gospodom; i David osta u {umi, a Jonatan otide ku}i svojoj.

23:19 Tada do|o{e Zifeji k Saulu u Gavaju, i reko{e: Ne krije li se David kod nas po tvrdim mestima u {umi na brdu Eheli nadesno od Gesimona?

23:20 Sada dakle po svoj `elji du{e svoje, care, iza|i, a na{e }e biti da ga predamo u ruke caru.

23:21 A Saul re~e: Gospod da vas blagoslovi, {to me po`aliste.

23:22 Idite sada i doznajte jo{ bolje i razberite i promotrite gde se sakrio i ko ga je onde video; jer mi ka`u da je vrlo lukav.

23:23 Promotrite i vidite sva mesta gde se krije, pa opet do|ite k meni kad dobro doznate, i ja }u po}i s vama; i ako bude u zemlji, tra`i}u ga po svim hiljadama Judinim.

23:24 Tada usta{e i otido{e u Zif pre Saula; a David i ljudi njegovi behu u pustinji Maonu u ravnicima nadesno od Gesimona.

23:25 I Saul iza|e sa svojim ljudima da ga tra`i; a Davidu javi{e, te on si|e sa stene i stade u pustinji Maonu. A Saul kad to ~u, otide za Davidom u pustinju Maon.

23:26 I Saul i|a{e jednom stranom planine, a David sa svojim ljudima drugom stranom planine; i David hi}a{e da ute~e Saulu, jer Saul sa svojim ljudima opkoljava{e Davida i njegove ljude da ih pohvata.

23:27 U tom do|e glasnik Saulu govore}i: Br`e hodi; jer Filisteji udari{e na zemlju.

23:28 Tada se vrati Saul ne teraju}i dalje Davida, i otide pred Filisteje. Otuda se prozva ono mesto Sela-Amalekot.

GLAVA 24

A David oti{av{i odande stade na tvrdim mestima engadskim.

24:2 I kad se Saul vrati odagnav{i Filisteje, reko{e mu govore}i: Eno Davida u pustinji engadskoj.

24:3 Tada uze Saul tri hiljade ljudi izabranih iz svega Izrailja, i otide da tra`i Davida i ljude njegove po vrletima gde su divokoze.

24:4 I do|e k torovima ov~ijim ukraj puta gde be{e pe}ina; i Saul u|e u nju rad sebe; a David i njegovi ljudi se|ahu u kraju u pe}ini.

24:5 I reko{e Davidu ljudi njegovi: Evo dana, za koji ti re~e Gospod: Evo ja ti predajem neprijatelja

tvog u ruke da u~ini{ {ta ti je volja. I David usta, te polako odse~e skut od pla{ta Saulovog.

24:6 A posle zadrhta srce Davidu {to odse~e skut Saulu.

24:7 I re~e svojim ljudima: Ne dao Bog da to u~inim gospodaru svom, pomazaniku Gospodnjem, da podignem ruku svoju na nj. Jer je pomazanik Gospodnji.

24:8 I odvrati re~ima David ljude svoje i ne da de im da ustanu na Saula. I Saul iza{av iz pe}ine po|e svojim putem.

24:9 Potom David usta, i iza{av iz pe}ine stade vikati za Saulom govore}i: Care gospodine! A Saul se obazre, a David se savi licem do zemlje i pokloni se.

24:10 I re~e David Saulu: Za{to slu{a{ {ta ti ka`u ljudi koji govore: Eto David tra`i zlo tvoje?

24:11 Evo, danas vide{e o~i tvoje da te je Gospod bio predao danas u moje ruke u ovoj pe}ini, i reko{e mi da te ubijem: ali te po{tedeh, i rekoh: Ne}u dignuti ruke svoje na gospodara svog, jer je pomazanik Gospodnji.

24:12 Evo, o~e moj, evo vidi skut od pla{ta svog u mojoj ruci: odsekoh skut od pla{ta tvog, a tebe ne ubih; poznaj i vidi da nema zla ni nepravde u ruci mojoj, i da ti nisam zgre{io; a ti vrebaj du{u moju da je uzme{.

24:13 Gospod neka sudi izme|u mene i tebe, i neka me osveti od tebe; ali ruka se moja ne}e podignuti na te.

24:14 Kako ka`e stara pri~a: Od bezbo`nih izlazi bezbo`nost; zato se ruka moja ne}e podignuti na te.

24:15 Za kim je iza{ao car Izrailjev? Koga goni{, mrtvog psa, buvu jednu.

24:16 Gospod neka bude sudija, i neka rasudi izme|u mene i tebe; On neka vidi i raspravi moju parnicu i izbavi me iz ruke tvoje.

24:17 A kad izgovori David ove re~i Saulu, re~e Saul: Je li to tvoj glas, sine Davide? I podigav{i Saul glas svoj zaplaka.

24:18 I re~e Davidu: Praviji si od mene, jer si mi vratio dobro za zlo koje sam ja tebi u~inio.

24:19 I danas si mi pokazao da mi dobro ~ini{; jer me Gospod dade tebi u ruke, a ti me opet ne ubi.

24:20 I ko bi na{av{i neprijatelja svog pustio ga da ide dobrim putem? Gospod neka ti vrati dobro za ovo {to si mi u~inio danas.

24:21 I sada, evo, znam da }e{ zacelo biti car, i jako }e biti u tvojoj ruci carstvo Izrailjevo.

24:22 Zato mi se sada zakuni Gospodom da ne }e{ istrebiti semena mog posle mene, ni imena mog zatrti u domu oca mog.

24:23 I zakle se David Saulu; i Saul otide ku}i svojoj, a David i ljudi njegovi otido{e na tvrdo mesto.

GLAVA 25

U tom umre Samuilo i sabra se sav Izrailj, i plaka{e za njim, i pogrebo{e ga u domu njegovom u Rami. A David usta i si|e u pustinju faransku.

25:2 A be{e jedan ~ovek u Maonu, a stoka mu be{e na Karmilu; i be{e ~ovek vrlo bogat, jer ima{e tri hiljade ovaca i hiljadu koza, i tada stri`a{e ovce svoje na Karmilu.

25:3 I be{e ime tom ~oveku Naval, a `eni mu ime Avigeja; i ona be{e `ena razumna i lepa, a on be{e tvrda srca i opak, a be{e od roda Halevovog.

25:4 I David ~u u pustinji da Naval stri`e ovce.

25:5 I poslao David deset momaka, i re~e David momcima: Idite na Karmil, i otidite k Navalu, i pozdravite ga od mene.

25:6 I recite mu: Zdravo! I mir da ti je, i domu tvom da je mir, i svemu {to ima{ da je mir!

25:7 ^uo sam da stri`e{ ovce; pastiri su tvoji bivali kod nas, i ne u~inismo im nepravde, i ni{ta im nije nestalo dokle god behu na Karmilu.

25:8 Pitaj slugu svoje, i kaza}e ti. Neka ovi momci na|u milost pred tobom, jer do|osmo u dobar dan. Daj slugama svojim i Davidu sinu svom {to ti do|e do ruke.

25:9 I do|o{e momci Davidovi, i kaza{e Navalu u ime Davidovo sve ove re~i, i u}uta{e.

25:10 A Naval odgovori slugama Davidovim i re~e: Ko je David? I ko je sin Jesejev? Danas ima mnogo sluga koje be`e od svojih gospodara.

25:11 Eda li }u uzeti hleb svoj i vodu svoju i meso {to sam poklao za ljude koji mi stri`u ovce, pa dati ljudima kojih ne znam odakle su?

25:12 Tada se vrati{e momci Davidovi svojim putem, vrati{e se, i do{av{i kaza{e mu sve ove re~i.

25:13 A David re~e svojim ljudima: Pripa{ite svaki svoj ma~. I pripasa{e svaki svoj ma~, i David pripasa svoj ma~; i po|e za Davidom do ~etiri stotine ljudi, a dvesta osta{e kod prtljaga.

25:14 Ali Avigeji, `eni Navalovoj, kaza jedan izme|u sluga njegovih govore}i: Evo, David posla iz pustinje poslanike da pozdravi gospodara na{eg, a on ih otera.

25:15 A ti su nam ljudi bili vrlo dobri. Niti nam u~ini{e krivo, niti nam ~ega nesta dokle god bejasmu kod njih u polju.

25:16 Nego nam behu zidovi i no}u i danju, dokle god bejasmu kod njih pasu}i ovce.

25:17 Zato sada gledaj i promisli {ta }e{ ~initi, jer je gotovo zlo gospodaru na{em i svemu domu njegovom; a on je zao ~ovek, da mu se ne mo`e govoriti.

25:18 Tada Avigeja br`e uze dvesta hlebova i dve me{ine vina i pet ovaca zgotovljenih i pet merica pr`enog `ita, i sto grozdova suvog gro`a i dvesta gruda suvih smokava, i metnu na magarce.

25:19 I re~e momcima svojim: Hajdete napred, a ja }u i}i za vama. A mu`u svom Navalu ni{ta ne re~e.

25:20 I sedav{i na magarca i|a{e ispod gore, a gle David i ljudi njegovi sila`ahu pred nju, i sukobi se s njima.

25:21 A David govora{e: Ele sam zaludu ~uvao sve {to je taj imao u pustinji da mu ni{ta ne be{e nestalo od svega {to ima; jer mi vrati zlo za dobro.

25:22 To neka u~ini Bog neprijateljima Davidovim i to neka doda, ako mu do zore od svega {to ima ostavim i ono {to mokri uz zid.

25:23 A kad Avigeja ugleda Davida, br`e si|e s magarca, i pade pred Davidom na lice svoje i pokloni se do zemlje;

25:24 I padnuv{i mu k nogama re~e: Na meni, gospodaru, neka bude ta krivica; ali da progovori slu{kinja tvoja tebi, i ~uj re~i slu{kinje svoje.

25:25 Neka gospodar moj ne gleda na tog nevaljalog ~oveka, Navalu, jer je kao ime {to mu je; Naval mu je ime, i bezumlje je kod njega. A ja slu{kinja tvoja nisam videla momke gospodara svog koje si slao.

25:26 Zato sada, gospodaru, tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, Gospod ti ne da da ide{ na krv i da se osveti{ svojom rukom. Zato sada neka bude neprijateljima tvojim kao Navalu i svima koji tra`e zla gospodaru mom.

25:27 Evo dar {to je donela slu{kinja gospodaru svom, da se da momcima koji idu za gospodarem mojim.

25:28 Oprosti slu{kinji svojoj krivicu; jer }e Gospod zacelo na~initi tvrdu ku}u gospodaru mom; jer ratove Gospodnje vodi gospodar moj i nije se na{lo zlo na tebi nikad za tvog veka.

25:29 I da ustane ~ovek da te goni i tra`i du{u tvoju, du{a }e gospodara mog biti vezana u sve`nju `ivih kod Gospoda Boga tvog, a du{e }e neprijateljstva tvojih baciti kao iz pra}ke.

25:30 I kad Gospod u~ini gospodaru mom svako dobro koje ti je obrekao, i postavi te vo|om Izraelju,

25:31 Ne}e ti biti spoticanja ni sablazni srcu gospodara mog da je prolio krv niza{ta i da se sam osvetio gospodar moj. I kad u~ini Gospod dobro gospodaru mom, opomenu}e{ se slu{kinje svoje.

25:32 Tada re~e David Avigeji: Da je blagosloven Gospod Bog Izrailjev, koji te danas posla meni na susret!

25:33 I da su blagoslovene re~i tvoje, i ti da si blagoslovena, koja me odvrati danas da ne idem na krv i osvetim se svojom rukom.

25:34 Doista, tako `iv bio Gospod Bog Izrailjev, koji mi ne dade da ti u~inim zlo, da mi nisi br`e

iza{la na susret, ne bi ostalo Navalu do zore ni ono {to uza zid mokri.

25:35 I primi David iz ruke njene {ta mu be{e donela, i re~e joj: Idi s mirom ku}i svojoj; eto, poslu{ah te, i pogledah na te.

25:36 Potom se Avigeja vrati k Navalu; a gle, kod njega gozba u ku}i, kao carska gozba, i srce Navalu be{e veselo, i be{e pijan vrlo. Zato mu ona ne re~e ni{ta do jutra.

25:37 A ujutru kad se Naval otrezni, kaza mu `ena sve ovo; a u njemu obamre srce njegovo, i on posta kao kamen.

25:38 A kad pro|e do deset dana, udari Gospod Navala, te umre.

25:39 A kad David ~u da je umro Naval, re~e: Da je blagosloven Gospod, koji osveti sramotu moju od Navala, i zadr`a slugu svog oda zla, a obrati Gospod Navalu na glavu zlo}u njegovu. Potom posla David i poru~i Avigeji da }e je uzeti za `enu.

25:40 I sluge Davidove do|o{e k Avigeji na Karmil, i reko{e joj govore}i: David nas posla k tebi da te uzme za `enu.

25:41 A ona usta i pokloni se licem do zemlje, i re~e: Evo slu{kinje tvoje, da slu`i i da pere noge slugama gospodara svog.

25:42 Potom br`e usta Avigeja, i sede na magarca, i pet devojaka njenih po|e za njom, i otide za poslanicima Davidovim, i posta mu `ena.

25:43 A David uze i Ahinoamu iz Jezraela: i obe mu behu `ene.

25:44 Jer Saul dade Mihalu k}er svoju, `enu Davidovom, Faltiju sinu Laisovom iz Galima.

GLAVA 26

Opet do|o{e Zifeji k Saulu u Gavaju govore}i: Ne krije li se David na brdu Eheli prema Gesimonu?

26:2 A Saul se podi`e i si|e u pustinju zifsku, i s njim tri hiljade ljudi izabranih iz Izrailja, da tra`i Davida u pustinji zifskoj.

26:3 I stade Saul u logor na brdu Eheli prema Gesimonu kraj puta; a David osta u pustinji, i opazi da Saul ide za njim u pustinju.

26:4 I posla David uhode, i od njih dozna zacelo da je do{ao Saul.

26:5 Tada se podi`e David i do|e na mesto gde Saul be{e s vojskom. I David vide mesto gde spava{e Saul i Avenir sin Nirov vojvoda njegov; a spava{e Saul me|u kolima a narod le`a{e oko njega.

26:6 I David progovori i re~e Ahimelehu Hetejinu i Avisaju sinu Serujinom bratu Joavovom: Ko }e si}i sa mnom k Saulu u logor? A Avisaj odgovori: Ja }u si}i s tobom.

26:7 I tako David i Avisaj do|o{e no}u k narodu; a gle, Saul le`a{e i spava{e izme|u kola, i koplje mu be{e ~elo glave pobodeno u zemlju; Avenir pak i narod le`ahu oko njega.

26:8 Tada re~e Avisaj Davidu: Danas ti dade Bog neprijatelja tvog u ruke; zato sada da ga probodem kopljem za zemlju jedanput, ne}u vi{e.

26:9 A David re~e Avisaju: Nemoj ga ubiti; jer ko }e podignuti ruku svoju na pomazanika Gospodnjeg i biti prav?

26:10 Jo{ re~e David: Tako `iv bio Gospod, Gospod }e ga ubiti, ili }e do}i dan njegov da umre, ili }e iza}i u boj i poginuti.

26:11 Ne dao mi Bog da dignem ruku svoju na pomazanika Gospodnjeg! Nego uzmi sada koplje {to mu je ~elo glave i ~a}u za vodu, pa da idemo.

26:12 I David uze koplje i ~a}u za vodu, {to be{e ~elo glave Saulu, i otido{e; i niko ih ne vide i ne oseti, niti se koji probudi, nego svi spavahu, jer be{e napao na njih tvrd san od Gospoda.

26:13 I David, pre{av{i na drugu stranu, stade navrh brda izdaleka; i be{e izme|u njih mnogo mesta.

26:14 I stade David vikati narod i Avenira sina Nirovog govore}i: [to se ne odaziva{, Avenire? A Avenir se odazva i re~e: Koji si ti {to vi~e{ cara?

26:15 A David re~e Aveniru: Nisi li ti junak? I ko je kao ti u Izrailju? Za{to nisi ~uvao cara gospo-

dara svog? Jer je i{ao jedan iz naroda da ubije go-
spodara tvog.

26:16 Nisi dobro radio. Tako da je `iv Gospod, zaslui ste smrt {to niste ~ovali gospodara svog, pomazanika Gospodnjeg. Eto, gledaj, gde je koplje carevo i ~a{a za vodu {to mu be{e ~elo glave?

26:17 Tada Saul pozna glas Davidov, i re-e: Je li to tvoj glas, sine Davide? A David re-e: Moj je glas, care gospodaru!

26:18 Jo{ re-e: Za{to gospodar moj goni slugu svog? Jer {ta sam u-inio? I kako je zlo u ruci mojoj?

26:19 Zato sada care gospodaru moj, poslu{aj re-i sluge svog. Ako te Gospod dra`i na mene, neka mu je ugodan prinos tvoj; ako li sinovi ~ove~iji, prokleti su pred Gospodom, jer me izagna{e danas da se ne dr`im nasledstva Gospodnjeg, i reko{e: Idi, slu`i tu|im bogovima.

26:20 Ali sada da ne padne krv moja na zemlju daleko od o-iju Gospodnjih, jer car Izrailjev iza|e da tra`i buvu jednu, kao kad ko goni jarebicu po planini.

26:21 Tada re-e Saul: Zgre{io sam; vrati se, sine Davide, ne}u ti vi{e ~initi zla, kad ti danas draga bi du{a moja; evo, ludo sam radio i pogre{io sam veoma.

26:22 A David odgovori i re-e: Evo koplja carevog; neka do|e koji od momaka i neka ga uzme.

26:23 A Gospod }e platiti svakome po pravdi njegovoj i po veri njegovoj. Jer te be{e predao Gospod danas u ruke moje, ali ne hteh dignuti ruke svoje na pomazanika Gospodnjeg.

26:24 I zato, evo, kako je danas meni draga bila du{a tvoja, tako neka bude draga moja du{a pred Gospodom, i neka me izbavi iz svake nevolje.

26:25 A Saul re-e Davidu: Da si blagosloven, sine moj Davide! Izvr{i}e{ i nadvlada}e{. Tada David otide svojim putem, a Saul se vrati u svoje mesto.

GLAVA 27

Ali David re-e u srcu svom: Poginu}u kadgod od ruke Saulove; nema bolje za me nego da pobegnem u zemlju filistejsku, te }e me se Saul okaniti i ne}e me vi{e tra`iti po krajevima Izrailjevima; tako }u se izbaviti iz ruku njegovih.

27:2 Tada se podi`e David i otide sa {est stotina ljudi koji behu s njim k Ahisu, sinu Moahovom, caru gatskom.

27:3 I osta David kod Ahisa u Gat i ljudi njegovi, svaki sa svojom porodicom, David sa dve `ene svoje, Ahinoamom iz Jezraela i Avigejom iz Karmila, `enom Navalovom.

27:4 I kad javi{e Saulu da je David utekao u Gat, presta ga tra`iti.

27:5 A David re-e Ahisu: Ako sam na{ao milost pred tobom, neka mi dadu mesto u kome gradu ove zemlje, da sedim onde, jer za{to da sedi sluga tvoj s tobom u carskom gradu?

27:6 I dade mu Ahis onog dana Siklag. Zato Siklag pripada carevima Judinim do dana{njeg dana.

27:7 I osta David u zemlji filistejskoj godinu i ~etiri meseca.

27:8 I izla`a{e David sa svojim ljudima, i udara{e na Gesureje i Gerzeje i na Amalike; jer ti narodi `ivljahu od starine u onoj zemlji od Sura pa do zemlje misirske.

27:9 I pusto{a{e David onu zemlju ne ostavljaju}i u `ivotu ni ~oveka ni `ene, i otima{e ovce i volove i magarce i kamile i ruho, i vra}aju}i se dola`a{e k Ahisu.

27:10 I Ahis pita{e: Gde ste danas udarali? A David govora{e: Na ju`nu stranu Judinu, i na ju`nu stranu jerameilsku, i na ju`nu stranu kenejsku.

27:11 Ali ne ostavlja{e David u `ivotu ni ~oveka ni `ene da dovede u Gat govore}i: Da nas ne tu`e govore}i: Tako je uradio David. I takav mu be{e obi-aj za sve vreme dokle be{e u zemlji filistejskoj.

27:12 I Ahis verova{e Davidu, i govora{e: Ba{ se omrazio s narodom svojim Izrailjem; zato }e mi biti sluga doveka.

GLAVA 28

I u ono vreme skupiše Filisteji vojsku svoju da zavojte na Izrailja; i re-e Ahis Davidu: Znaj da }e{ i}i sa mnom na vojsku ti i tvoji ljudi.

28:2 A David re-e Ahisu: Sad }e{ videti {ta }e u~initi tvoj sluga. A Ahis re-e Davidu: Zato }u te postaviti da si ~uvar glave moje svagda.

28:3 A Samuilo beše umro, i plaka za njim sav Izrailj, i pogreboše ga u Rami, u njegovom gradu. I Saul beše istrebio iz zemlje gatare i vra-are.

28:4 I Filisteji skupiv{i se do|o{e i stado{e u logor kod Sunima; skupi i Saul sve Izrailjce, i stado{e u logor kod Gelvuje.

28:5 Saul pak vide}i vojsku filistejsku upla{i se, i srce mu uzdrhta veoma.

28:6 I upita Saul Gospoda, ali mu Gospod ne odgovori ni u snu ni preko Urima, ni preko proroka.

28:7 I Saul re-e slugama svojim: Tra`ite mi `enu s duhom vra-arskim, da otidem k njoj i upitam je. A sluge mu reko{e: Evo u Endoru ima `ena u kojoj je duh vra-arski.

28:8 Tada se Saul preru{i obukav druge haljine, i otide sa dva ~oveka, i do|e k onoj `eni no}u; i on joj re-e: Hajde vra-aj mi duhom vra-arskim, i dozovi mi onog kog ti ka`em.

28:9 Ali mu `ena re-e: Ta ti zna{ {ta je u~inio Saul i kako je istrebio iz zemlje gatare i vra-are; za{to dakle me}e{ zamku du{i mojoj da me ubije{?

28:10 A Saul joj se zakle Gospodom govore}i: Tako `iv bio Gospod! Ne}e ti biti ni{ta za to.

28:11 Tada re-e `ena: Koga da ti dozovem? A on re-e: Samuila mi dozovi.

28:12 A kad `ena vide Samuila, povika iza glasa, i re-e `ena Saulu govore}i: Za{to si me prevario? Ta ti si Saul.

28:13 A car joj re-e: Ne boj se; nego {ta si videla? A `ena re-e Saulu: Bogove sam videla gde izlaze iz zemlje.

28:14 On joj opet re-e: Kakav je? Ona mu re-e: Star ~ovek izlazi ogrnut pla{tem. Tada razume Sa-

ul da je Samuilo, i savi se licem do zemlje i pokloni se.

28:15 A Samuilo re-e Saulu: Za{to si me uznemirio i izazvao? Odgovori Saul: U nevolji sam velikoj, jer Filisteji zavoj{ti{e na me, a Bog je odstupio od mene, i ne odgovori mi vi{e ni preko proroka ni u snu, zato pozvah tebe da mi ka`e{ {ta }u ~initi.

28:16 A Samuilo re-e: Pa {to mene pita{, kad je Gospod odstupio od tebe i postao ti neprijatelj?

28:17 Gospod je u~inio kako je kazao preko mene; jer je Gospod istrkao carstvo iz tvoje ruke i dao ga bli`njemu tvom Davidu;

28:18 Jer nisi poslu{ao glas Gospodnji, niti si izvr{io `estoki gnev Njegov na Amaliku; zato ti je danas Gospod to u~inio.

28:19 I Gospod }e predati i Izrailja s tobom u ruke Filistejima; te }e{ sutra ti i sinovi tvoji biti kod mene; i logor izrailjski preda}e Gospod u ruke Filistejima.

28:20 A Saul ujedanput pade na zemlju koliki je dug, jer se vrlo upla{i od re-i Samuilovih, i ne beše snage u njemu, jer ne beše ni{ta jeo sav dan i svuno}.

28:21 Tada `ena pristupi k Saulu i vide}i ga vrlo upla{enog re-e mu: Evo, slu{kinja te je tvoja poslu{ala, i nisam za `ivot svoj marila da bih te poslu{ala {ta si mi kazao.

28:22 Nego sada i ti poslu{aj {ta }e ti slu{kinja tvoja kazati: Postavi}u ti malo hleba, te jedi da se okrepi{ da se mo`e{ vratiti svojim putem.

28:23 A on ne hte, i re-e: Ne}u jesti. Ali navališe na nj sluge njegove i `ena, te ih poslu{a, i ustav{i sa zemlje sede na postelju.

28:24 A `ena ima{e kod ku}e tele ugojeno, i br`e ga zakla, i uze bra{na te umesi i ispe~e hlebove presne.

28:25 Potom postavi Saulu i slugama njegovim, te jedo{e. A posle usta{e i otido{e iste no}i.

GLAVA 29

A Filisteji skupiše svu vojsku svoju kod Afe-ka, a Izrailj stade u logor kod izvora u Jezraelu.

29:2 I knezovi filistejski i|ahu sa stotinama i hiljadama; a David i njegovi ljudi i|ahu najposle s Ahisom.

29:3 I rekoše knezovi filistejski: [ta }e ti Jevreji? A Ahis re-e knezovima filistejskim: Nije li ovo David sluga cara izrailjskog Saula, koji je kod mene toliko vremena, toliko godina, i ne na|oh na njemu ni{ta otkako je dobegao do ovog dana?

29:4 Ali se rasrdiše na nj knezovi filistejski, i rekoše mu knezovi filistejski: Po{lji natrag tog ~oveka, neka se vrati u svoje mesto, gde si ga postavio, i neka ne ide s nama u boj, da se ne okrene na nas u boju; jer ~im bi se opet umilio gospodar svom ako ne glavama ovih ljudi?

29:5 Nije li to David o kome se pevalo igraju}i i govorilo: Zgubi Saul svoju hiljadu, ali David svojih deset hiljada?

29:6 Tada Ahis dozva Davida, i re-e mu: Tako bio `iv Gospod, ti si po{ten, i milo mi je da hodi{ sa mnom u boj; jer ne na|oh nikakvog zla na tebi otkako si do{ao do ovog dana; ali nisi po volji knezovima.

29:7 Nego vrati se i idi s mirom da ne u~ini{ {ta {to ne bi bilo milo knezovima filistejskim.

29:8 A David re-e Ahisu: Ali {ta sam u~inio? [ta li si na{ao na sluzi svom otkako sam kod tebe do ovog dana, da ne idem da se bijem s neprijateljima gospodara svog cara?

29:9 A Ahis odgovaraju}i re-e Davidu: Znam; doista si mi mio kao an|eo Bo`ji; ali knezovi filistejski rekoše: Neka ne ide s nama u boj.

29:10 Nego ustani sutra rano sa slugama gospodara svog koje su do{le s tobom; ustanite rano ~im svane, pa idite.

29:11 I urani David i ljudi njegovi, i otide rano, i vrati se u zemlju filistejsku; a Filisteji otidoše u Jezrael.

GLAVA 30

I tre}i dan do|e David sa svojim ljudima u Siklag, a Amalici behu udarili na ju`nu stranu i na Siklag, i razvalili Siklag i ognjem ga spalili.

30:2 I behu zarobili `enskinje koje beše onde, i malo i veliko; ali ne behu ubili nikoga, nego ih behu odveli i oti{li svojim putem.

30:3 I kad David do|e sa svojim ljudima u grad, a to grad spaljen ognjem, i `ene njihove i sinovi i k}eri njihove zarobljene.

30:4 I podi`e David i narod koji beše s njim glas svoj, i plakaše dokle ve} ne mogoše plakati.

30:5 I obe `ene Davidove zarobiše se, Ahinoama iz Jezraela i Avigeja iz Karmila, `ena Navalova.

30:6 I David beše na mucu velikoj, jer narod govoraše da ga zaspu kamenjem; jer `alostan beše sav narod, svaki za sinovima svojim i za k}erima svojim; ali se David ohrabri u Gospodu Bogu svom.

30:7 I re-e David Avijataru sve{teniku sinu Ahimelehovom: Uzmi ople}ak za me. I uze Avijatar ople}ak za Davida.

30:8 I upita David Gospoda govore}i: Ho}u li poterati tu ~etu? Ho}u li je stignuti? A Gospod mu re-e: Poteraj, jer }e{ zacemento stignuti i izbavi}e{.

30:9 I po|e David sa {est stotina ljudi {to behu s njim, i do|oše do potoka Vosora; i onde ostaše jedni.

30:10 A David sa ~etiri stotine ljudi potera dalje, a dvesta ljudi osta, koji sustaše te ne mogoše pre}i preko potoka Vosora.

30:11 I na|oše jednog Misirca u polju, i dovedoše ga k Davidu, i dadoše mu hleba da jede i vode da pije,

30:12 I dadoše mu grudu smokava i dva grozda suva. I pojedav{i oporavi se, jer tri dana i tri no}i ne beše ni{ta jeo niti vode pio.

30:13 Tada mu re-e David: ^iji si ti? I odakle si? A on re-e: Ja sam rodod Misirac, sluga jednog Amalika, a gospodar me ostavi, jer se razboleh pre tri dana.

30:14 Udarismo na ju`nu stranu heretejsku i na Judinu i na ju`nu stranu Halevovu, i Siklag spalismo ognjem.

30:15 A David mu re~e: Bi li me mogao odvesti k toj ~eti? A on re~e: Zakuni mi se Bogom da me ne}e{ pogubiti ni izdati u ruke mom gospodaru, pa }u te odvesti k toj ~eti.

30:16 I odvede ga; i gle, oni se behu ra{irili po svoj zemlji onoj jedu}i i piju}i i vesele}i se velikim plenom koji zapleni{e iz zemlje filistejske i iz zemlje Judine.

30:17 I David ih bi od ve~era do ve~era drugog dana, te niko ne ute~e, osim ~etiri stotine mladi}a, koji sedav{i na kamile pobego{e.

30:18 I tako izbavi David sve {to behu uzeli Amalici, i obe `ene svoje izbavi David.

30:19 I ni{ta ne izgubi{e, ni malo ni veliko, ni sinove ni k}eri, ni {ta od plena i od svega {to im behu uzeli; sve povrati David.

30:20 Tako |e uze David i ostale sve ovce i volove, koje gone}i pred svojom stokom govorahu: Ovo je plen Davidov.

30:21 I kad se vrati David k onim dvesta ljudi koji behu sustali te ne moga{e i}i za Davidom, i koje ostavi na potoku Vosoru, izi |o{e na susret Davidu i narodu koji be{e s njim. I David pristupiv{i k narodu pozdravi ih.

30:22 Tada progovori{e svi zli i nevaljali ljudi izme |u onih koji su i{li s Davidom, i reko{e: [to nisu i{li s nama, zato da im ne damo od plena koji izbavimo, nego svaki `enu svoju i sinove svoje neka uzmu, pa nek idu.

30:23 Ali David re~e: Nemojte tako ~initi, bra}o moja, s onim {to nam je dao Gospod koji nas je sa~uvao i dao nam u ruke ~etu koja be{e iza{la na nas.

30:24 I ko }e vas poslu{ati u tome? Jer kakav je deo onom koji ide u boj takav je i onom koji ostane kod prtljaga; jednako treba da podele.

30:25 Tako bi od tog dana unapredak, i to posta uredba i zakon u Izrailju do danas.

30:26 I kad do |e David u Siklag, posla on plena stare{inama Judinim, prijateljima svojim, govore}i: Evo vam dar od plena neprijatelja Gospodnjih;

30:27 Onima u Vetilju, i onima u Ramotu na jugu, i onima u Jatiru,

30:28 I onima u Aroiru, i onima u Sifmotu, i onima u Estemoji,

30:29 I onima u Rahalu, i onima u gradovima jerameilskim, i onima u gradovima kenejskim,

30:30 I onima u Ormi, i onima u Hor-Asanu, i onima u Atahu,

30:31 I onima u Hevronu i po svim mestima u koja je dolazio David s ljudima svojim.

GLAVA 31

A Filisteji se pobi{e s Izrailjcima, i pobego{e Izrailjci ispred Filisteja, i padahu mrtvi na gori Gelvuji.

31:2 I stigo{e Filisteji Saula i sinove njegove; i pogubi{e Filisteji Jonatana i Avinadava i Melhi-Suva, sinove Saulove.

31:3 I boj posta `e{i oko Saula, i na |o{e ga strelci, i on se vrlo upla{i od strelaca.

31:4 I re~e Saul momku koji mu no{a{e oru`je: Izvadi ma~ svoj i probodi me, da ne do |u ti neobrezani i probodu me i narugaju mi se. Ali ne hte momak {to mu no{a{e oru`je, jer ga be{e vrlo strah. Tada Saul uze ma~, i baci se na nj.

31:5 A kad momak koji no{a{e oru`je vide Saula mrtvog, baci se i on na svoj ma~ i umre s njim.

31:6 Tako pogibe Saul i tri sina njegovog i momak koji mu no{a{e oru`je i svi ljudi njegovi zajedno, onog dana.

31:7 A Izrailjci koji behu s ove strane potoka i s ovu stranu Jordana kad vide{e gde Izrailjci pobego{e i gde pogibe Saul i njegovi sinovi, ostavi{e gradove i pobego{e, te do |o{e Filisteji i osta{e u njima.

31:8 A sutradan do |o{e Filisteji da svla~e mrtve; i na |o{e Saula i tri sina njegovog gde le`e na gori Gelvuji.

31:9 I odseko{e mu glavu, i skido{e oru`je s njega, i posla{e u zemlju filistejsku na sve strane da se objavi u ku}i njegovih la`nih bogova i po narodu.

31:10 I ostavi{e oru`je njegovo u ku}i Astarotinoj, a telo njegovo obesi{e na zid vet-sanski.

31:11 A ~u{e stanovnici u Javisu Galadovom {ta u~ini{e Filisteji od Saula.

31:12 I podigo{e se svi ljudi hrabri, i i{av{i svu no} skido{e telo Saulovo i telesa sinova njegovih sa zida vet-sanskog, pa se vrati{e u Javis, i onde ih spali{e.

31:13 I uze{e kosti njihove i pogrebo{e ih pod drvetom u Javisu, i posti{e sedam dana.